Súd:	Okresný súd Svidník
Spisová značka:	7C/49/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu:	8616201412
Dátum vydania rozhodnutia:	29. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Jana Keselicová
ECLI:	ECLI:SK:OSSK:2019:8616201412.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník, sudkyňa JUDr. Jana Keselicová, v právnej veci žalobcu C. L., nar. XX.X.XXXX, bytom C. der H. XX/X, XXXX L., K., občan SR zastúpený AZARIOVÁ & RUŽBAŠAN Law firm, s.r.o., so sídlom Kmeťova 26, 040 01 Košice, IČO: 47 237 406, proti žalovanej H.. E. L., rod. H., nar. XX.X.XXXX, bytom K. XXXX/X, XXX XX L., občan SR, zastúpená Advokátska kancelária, Law firm, Rechtsanwaltskanzlei, JUDr. Andrej Gara, advokát, so sídlom Štefánikova 14, 811 05 L., IČO: 30 850 436, o zaplatenie 1 927,66 eura s príslušenstvom, takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 1 927,66 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 639,64 eura od 14.5.2016 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1 288,02 eura od 12.7.2016 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobca má nárok na náhradu trov konania proti žalovanej v rozsahu 100 %, o ktorých výške bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou podanou na tunajšom súde dňa 4.4.2016 si žalobca uplatnil voči žalovanej nárok na zaplatenie sumy 639,64 eura s príslušenstvom.

2. Svoj návrh odôvodnil tým, že žalobca si touto žalobou uplatňuje voči žalovanej nárok na náhradu škody spočívajúcej vo vynaložených nákladoch na cestovné z miesta svojho bydliska Auf der Matte 28/2, 6900 Bregenz, Rakúsko do miesta bydliska žalovanej, odkiaľ si mal prevziať maloleté dieťa M. 8 a späť. Dňa 26.8.2013 na základe návrhu žalobcu bolo začaté konanie vo veci rozvodu manželstva žalobcu so žalovanou a úpravy rodičovských práv a povinností k ich maloletej dcére C. H. L., nar. X.X.XXXX, bytom M. 8, ktoré v súčasnosti po zrušení rozsudku odvolacím súdom a jeho vrátení súdu I. stupňa prebieha na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 2P/16/2015. Od podania predmetného návrhu začalo dochádzať zo strany žalovanej k opakovaným situáciám spočívajúcich v znemožňovaní styku žalobcu s maloletou. Žalovaná sa presťahovala do spoločnej domácnosti svojich rodičov v obci M., pričom v tejto domácnosti žije aj spolu s maloletou. Žalovaná neumožňovala žalobcovi návštevy v ich spoločnej domácnosti, odmietala prenechať maloletú žalobcovi, poskytovať žalobcovi akékoľvek informácie o maloletej a neumožňovala ich stretnutia, či akúkoľvek formu styku. Z tohto dôvodu žalobca dňa 28.11.2013 podal na príslušný súd návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktoré malo dočasne upraviť pomery medzi účastníkmi a zabezpečiť žalobcovi aspoň čiastočnú realizáciu jeho rodičovských práv a styk s maloletou. Predbežné opatrenie bolo po odvolaní proti uzneseniu Okresného súdu Svidník, č. k. 2P/32/2013 nariadené Krajským súdom v Prešove ako odvolacím súdom dňa 4.3.2014, č. k. 5Co/5/2014 v spojení s opravným uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 20.3.2014, pričom toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 21.3.2014.

V zmysle oprávneného uznesenia Krajského súdu v Prešove zo dňa 20.3.2014: „opravuje výrok uznesenia Krajského súdu v Prešove, č. k. 5CoP/5/2014 zo dňa 4.3.2014 tak, že tento správne znie: „Mení uznesenie súdu 1. stupňa v jeho napadnutej časti, t. j. vo výroku, ktorým bol upravený styk otca s maloletou tak, že otec C. L., nar. XX.X.XXXX je oprávnený stýkať sa s maloletou C. H. L.ovou, nar. X.X.XXXX každý prvý víkend v mesiaci, a to v piatok od 9.00 hod. do 17.00 hod. a v sobotu od 9.00 hod. do nedele 17.00 hod. bez prítomnosti matky tak, že maloletú si otec prevezme pred bydliskom matky a na tom istom mieste dieťa matke odovzdá. Matka dieťa na styk riadne pripraví."
Dňa 4.4.2014, t. j. v piatok o 09.00 hod. si žalobca v zmysle právoplatného a vykonateľného uznesenia Krajského súdu v Prešove, ktorým bolo nariadené predbežné opatrenie, šiel vyzdvihnúť maloletú, aby s ňou strávil víkend. Žalobca za účelom stretnutia s maloletou pricestoval na Slovensko, nakoľko býva a pracuje v Rakúsku. Žalovaná však žalobcovi styk s maloletou neumožnila a odmietla mu maloletú odovzdať, podrobný popis udalosti je zaznamenaný v oznámení žalobcu zo dňa 4.4.2014 adresovanom Obvodnému oddeleniu PZ v Stropkove týkajúce sa priestupku proti občianskemu spolunažívaniu. Žalovaná odmietla maloletú odovzdať žalobcovi aj v nasledujúci deň, t. j. v sobotu 5.4.2014 o 9.00 hod. v súlade s právoplatným a vykonateľným predbežným opatrením.
Vzhľadom k tomu, že žalobca v uvedenom termíne podľa právoplatného a vykonateľného predbežného opatrenia pricestoval na Slovensko len kvôli realizácií stretnutia s maloletou v zmysle predbežného opatrenia, ktoré sa však nezrealizovalo, pretože žalovaná mu odmietla maloletú vydať. Z uvedeného dôvodu bol žalobca nútený dňa 4.4.2014 o 09.30 hod. podať na Obvodnom oddelení PZ v Stropkove oznámenie týkajúce sa priestupku proti občianskemu spolunažívaniu - neumožnenie prevzatia dcéry aj napriek tomu, že mal na to na základe uznesenia súdu oprávnenie.
Keďže žalobcovi nebola umožnená realizácia styku s maloletou, na ktorú sa riadne dostavil v súlade s právoplatným a vykonateľným rozhodnutím, ktoré mu priznávalo právo na styk v určenom čase, žalobcovi v dôsledku konania žalovanej vznikla škoda spočívajúca v nákladoch, ktoré musel žalobca vynaložiť na cestu z miesta bydliska v meste L. v K. do miesta bydliska maloletej na R., v obci M. a späť. Tieto vynaložené náklady predstavujú škodu, ktorá vznikla žalobcovi v dôsledku protiprávneho konania matky - neumožnenie realizácie styku s maloletou v zmysle právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu.
Predpoklady vzniku všeobecnej zodpovednosti za škodu súd:
1. porušenie právnej povinnosti.
2. vznik škody.
3. príčinná súvislosť medzi 1) a 2).
4. zavinenie (v prezumovanej forme nevedomá nedbanlivosť - § 420).
„Prvé tri predpoklady sú objektívneho charakteru. Dôkazné bremeno ohľadne nich leží na poškodenom. Zavinenie je subjektívnej povahy, jeho existencia vo forme nevedomej nedbanlivosti sa predpokladá. Naopak, škodca preukazuje, že škodu nezavinil." (Rozhodnutie OS Trenčín, sp. zn. 19C/18/2012 zo dňa 19.2.2013).
Aj podľa nálezu Ústavného súdu SR, sp. zn. 177/08: „Základnou podmienkou vzniku zodpovednostného vzťahu je príčinná súvislosť medzi konaním (opomenutím) škodcu a vzniknutou škodou u poškodeného, ktorá musí byť predvídateľná.
Porušenie právnej povinnosti musí byť poškodeným preukázané, v predmetnom prípade sa jedná o právnu povinnosť stanovenú rozsudkom súdu o styku s dieťaťom.
Podľa výkladu súdnej praxe škodou sa rozumie majetková ujma poškodeného, ktorú je možné objektívne vyjadriť v peniazoch.
V zmysle judikatúry sa za skutočnú škodu považuje majetková ujma vyjadriteľná v peniazoch, ktorá spočíva v zmenšení existujúceho majetku poškodeného a predstavuje majetkové hodnoty, ktoré treba vynaložiť na to, aby sa vec uviedla do predošlého stavu, resp. aby sa v peniazoch vyvážili dôsledky vyplývajúce z toho, že navrátenie do predošlého stavu nebolo dobre možné alebo účelné.
Predpoklady vzniku zodpovednosti žalovanej za škodu sú splnené:
1. K porušeniu právnej povinnosti došlo tým, že žalovaná nerešpektovala právoplatné a vykonateľné predbežné opatrenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 4.3.2014 v spojení s opravným uznesením zo dňa 20.3.2014 a v súdom určenom čase odmietla maloletú odovzdať žalobcovi.
2. Žalobcovi vznikla škoda spočívajúca v zbytočne vynaložených nákladoch na cestovné, keďže cestoval osobným motorovým vozidlom z K. na Slovensko za účelom realizácie styku s maloletou a vznikli mu zbytočné náklady na cestu tam a späť vo výške 639,64 eura vypočítané v súlade s § 7 ods. 1 v spojení s § 7 ods. 4 zákona č. 283/2002 Zb. o cestovných náhradách (náklady na cestu do miesta bydliska maloletej predstavujú sumu 319,82 eura),

3. V predmetnom prípade je daná aj existencia príčinnej súvislosti, keďže v dôsledku konania žalovanej, ktoré spočívalo v nerešpektovaní právoplatného a vykonateľného predbežného opatrenia, a teda v zmarení styku žalobcu s maloletou, vznikli žalobcovi zbytočné náklady spočívajúce v nákladoch na cestu osobným motorovým vozidlom z mesta L. v K. do obce M. na R. a naspäť.
4. Zavinenie žalovanej v prezumovanej forme nevedomej nedbanlivosti.
Žalobca si u žalovanej uplatňuje predmetný nárok z titulu náhrady škody, za ktorej vznik zodpovedá žalovaná v dôsledku vyššie špecifikovaných udalostí, a ktorá spočíva v zbytočne vynaložených nákladoch na cestu z K. na Slovensko a späť.
Na podporu vyjadrení uviedol nasledujúcu judikatúru:
„Pokiaľ rodičovi dieťaťa vzniknú zbytočné náklady v dôsledku toho, že rodič, ktorému bolo maloleté dieťa zverené do výchovy, zmarí styk rodiča s dieťaťom upravený súdnym rozhodnutím alebo dohodou rodičov, jedná sa o jeho či jej všeobecnú zodpovednosť za škodu, založenú na princípe prezumovaného zavinenia. Ide o zodpovednosť za priame porušenie právnej povinnosti, ktoré pre rodičov vyplýva zo súdneho rozhodnutia, príp. z dohody rodičov o styku s dieťaťom.“ (rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 25 Cdo 2289/2002 zo dňa 30.9.2003.)
„Či je možný styk aj v prípade ochorenia dieťaťa, závisí od konkrétnych okolností každého prípadu. Medzi ne môže patriť na jednej strane charakter ochorenia, psychický stav dieťaťa počas choroby, možnosť prevozu dieťaťa k oprávnenému rodičovi, záťaž spojená s týmto prevozom, spôsob liečby (podanie liekov, rehabilitačné cvičenia a pod.), pričom k týmto okolnostiam sa spravidla vyjadrí ošetrujúci lekár, na strane druhej schopnosť rodiča sa o choré dieťa postarať.“ (rozsudok Najvyššieho súdu ČR, sp. zn. 20 Cdo 4498/2009 zo dňa 21.2.2011).
Z uvedeného je evidentné, že choroba dieťaťa nie je vyslovene prekážkou, pre ktorú by dieťa nemohlo byť odovzdané oprávnenému rodičovi. Taktiež aj ošetrujúci lekár maloletej uviedol žalobcovi, že maloletá je síce chorá, no jej zhoršený zdravotný stav nebráni styku so žalobcom.
„Žalovaná vo viacerých prípadoch zmarila styk otca s maloletými deťmi stanovený rozhodnutím súdu. Za účelom realizácie neuskutočnených stretnutí žalobca vykonal bez akejkoľvek výstrahy žalovanej zbytočné cesty. Zbytočnými cestami do miesta určeného styku a späť vznikla žalobcovi škoda. (Rozhodnutie 1Cz 24/89).
Pojem škoda je vykladaný ako ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného, vyjadrená v peniazoch. Vznik škody a jej rozsah preukazuje poškodený. Pre jej určenie sa prihliada k všeobecným predpokladom náhrady škody, skúma sa teda nutnosť vynaloženia týchto nákladov, na výšku škody má tiež vplyv konanie poškodeného.“
Žalobca žije a pracuje v K., v zmysle predbežného opatrenia je oprávnený si maloletú vyzdvihnúť prvý víkend v mesiaci, v piatok o 9.00 hod., vzhľadom k uvedenému na to, aby sa dostavil pred bydlisko matky v súdom určený čas, bolo nevyhnutné vzhľadom aj na jeho pracovné povinnosti použitie vlastného motorového vozidla.
„Potrebu použitia motorového vozidla rodiča k uskutočneniu styku s maloletým dieťaťom, ktoré je zverené do výchovy druhého rodiča, je potrebné posúdiť na jednej strane z hľadiska prepravy rodiča do miesta styku a jednak aj z hľadiska účelnosti využitia vozidla v priebehu styku s dieťaťom. Pri vyčíslení nákladov spojených s týmto použitím vozidla možno prihliadať k paušalizovaným náhradám nákladov podobného používania osobných vozidiel pre iné účely.“ (R 12/1990).
Predmetná suma 639,64 eura spolu za obe cesty bola vypočítaná podľa § 7 ods. 1 v spojení s § 7 ods. 4 zákona č. 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách, v zmysle ktorých sa poskytuje náhrada za každý 1 km jazdy a náhrada za spotrebované pohonné látky. Náhrada za spotrebované pohonné látky sa poskytuje podľa cien pohonných látok prepočítaných podľa spotreby pohonných látok uvedenej v technickom preukaze motorového vozidla. Spotreba osobného motorového vozidla žalobcu je podľa technického preukazu žalobcu 7l/100km a trasa L., Rakúsko - M., Slovensko je dlhá približne 1156 km. Druh pohonnej látky osobného motorového vozidla žalobcu je v zmysle technického preukazu žalobcu motorová nafta a podľa údajov štatistického úradu priemerná cena PHM - motorová nafta bola v apríli 2014 vo výške 1,338 eura.
Pri vyčíslení škody spočívajúcej v nákladoch na cestu osobným motorovým vozidlom žalobcu z K. na Slovensko a späť za účelom realizácie styku s maloletou vychádzali zo zákona č. 283/2002 Z. z. o cestných náhradách. Použitie tohto zákona na predmetnú vec je odôvodnené nasledujúcim rozsudkom Krajského súdu v Ústí nad Labem, č. k. 10 Co 624/2006-81 zo dňa 28.2.2007: „Okresní soud nepochybil, pokud při vyčíslení škody jakožto nákladů na použití osobního vozidla obdobně použil právní předpisy upravující paušalizované náklady pro jiné účely - předpisy o cestovních náhradách, konkrétně ustanovení § 7 zákona č. 119/1992 Sb. O cestovních náhradách, ve znění pozdějších předpisu, a prováděcích vyhlášek ministerstva práce a sociálních věcí. Je síce pravdou, že tyto předpisy

nemohou být bez odpovídajícího zákonného odkazu aplikovaný přímo. Přesné zjištění skutečných nákladů žalobce spojených s provozem jeho vozidla, včetně skutečného opo
,0321třebení vozidla, by však bylo spojeno s nepřiměřenými obtížemi. Výši nároku na náhradu škody je proto soud oprávněn určit podle své úvahy (§135 O.sř.). Je přitom na místě použít právě výpočet stanovený pro paušalizované náhrady dle v rozhodném období účinných předpisú o cestovních náhradách, které sestávají z náhrady za spotřebované pohonné hmoty a ze základní náhrady, jejímž účelem je náhrada opotřebení vozidla. Smyslem těchto předpisú je právě nahrazení nákladú vznikajících při užití vozidla a nesleduje se jimi poskytnutí odměny za užití vozidla."

3. Okresný súd Svidník v predmetnej veci vydal platobný rozkaz, sp. zn. 7C/49/2016-26 zo dňa 22.4.2016. Platobný rozkaz spolu so žalobou bol žalovanej doručený dňa 13.5.2016.

4. Žalovaná dňa 23.5.2016 podala odpor proti platobnému rozkazu, ktorý odôvodnila tým, že z pohľadu zákonných požiadaviek žalobca neopísal všetky rozhodujúce skutočnosti a tiež neoznačil všetky dôkazy súvisiace s uplatňovaným návrhom, hoci o týchto dôkazoch mal vedomosť. Žalobca v žalobe tvrdí, že v tom čase mal bydlisko na adrese v K., ale neuviedol, že mal aj bydlisko na adrese Habura XX. Na uvedenej adrese bývajú rodičia žalobcu a dôvodom jeho cesty na Slovensko nebola len okolnosť styku s maloletou dcérou, ale aj návrat na adresu jeho bydliska a návšteva jeho rodičov a blízkych príbuzných. Dňa 2.4.2014 bola maloletá dcéra ošetrená pre soplenie, kašeľ, bolesti hlavy. Bolo konštatované, že návšteva materskej škôlky, cestovanie, návštevy vzhľadom na možné zhoršenie zdravotného stavu dieťaťa, by neboli vhodné. Zároveň bolo lekárkou konštatované, že zdravotný stav dieťaťa si vyžadoval domáce liečenie a starostlivosť matky. Žalovaná hneď v ten istý deň, t. j. 2.4.2014 oznámila žalobcovi, že dcéra Saška je chorá a v dôsledku toho sa stretnutia nemôžu uskutočniť od 4.4.2014 do 6.4.2014. Žalovaná žalobcovi dňa 2.4.2014 a 3.4.2014 zaslala e - mailom správu, že maloletá Saška je chorá. V dôsledku ochorenia maloletej bola aj žalovaná na OČR. Z prílohy k potvrdeniu o prijatí oznámenia zo dňa 4.4.2014 okrem iného vyplýva, že žalobca dňa 3.4.2014 si overoval u H.. O. zdravotný stav maloletej. K zdravotnému stavu maloletej je potrebné uviesť, že v tom čase mala aj zvýšenú teplotu. Žalovaná dala možnosť žalobcovi, aby maloletú Sašku navštívil počas jej choroby v domácnosti. Vzhľadom na uvedené, potom zdravotný stav maloletej vylučoval, aby sa uskutočnil styk tak, ako bol upravený v rozhodnutí súdu. Žalovaná nezavinila, že sa nerealizoval styk otca s maloletou dcérou a nie je daná príčinná súvislosť medzi jej konaním a vznikom škody. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, žiadala žalobu zamietnuť a zaviazať žalobcu na náhradu trov konania.

5. Podľa § 267 ods. 3 CSP, ak čo len jeden zo žalovaných podá včas odpor s vecným odôvodnením, súd zruší platobný rozkaz v celom rozsahu a nariadi pojednávanie. To neplatí, ak ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 <https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/20160701>.

6. Žalobca podaním zo dňa 6.6.2016 doručeným súdu e - mailom dňa 6.6.2016 o 16.21 hod. (čl. 43 spisu) a následne v písomnom origináli dňa 7.6.2016 (čl. 47 spisu) navrhol rozšírenie žaloby, ktoré súd pripustil. Návrh na rozšírenie žaloby bol doručený žalovanej dňa 11.7.2016.

7. Po pripustení zmeny žaloby bolo predmetom konania zaplatenie sumy 1 927,66 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 639,64 eura od 14.5.2016 (od doručenia žaloby žalovanej) do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1 288,02 eura od 12.7.2016 (od doručenia rozšírenia žaloby žalovanej) do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku titulom náhrady škody.

8. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav.

9. Z uznesenia Krajského súdu Prešov, sp. zn. 5CoP/5/2014-98 zo dňa 4.3.2014 v spojení s opravným uznesením Krajského súdu Prešov, sp. zn. 5CoP/5/2014 zo dňa 20.3.2014 súd zistil, že bol upravený styk žalobcu s maloletou C. H. L.ovou, nar. X.X.XXXX (dcéra žalobcu) tak, že otec C. L., nar. XX.X.XXXX je oprávnený stýkať sa s maloletou C. H. L.ovou, nar. X.X.XXXX každý prvý víkend v mesiaci a to v piatok od 9.00 hod. do 17.00 hod. a v sobotu od 9.00 hod. do nedele 17.00 hod. bez prítomnosti matky tak, že maloletú si otec prevezme pred bydliskom matky a na tom istom mieste dieťa matke odovzdá. Matka dieťa na styk riadne pripraví.

10. Z odôvodnenia predmetného uznesenia Krajského súdu v Prešove súd zistil, že v tejto súvislosti z okolností, rozhodujúcich pre dočasnú úpravu výkonu rodičovských práv a povinností účastníkov k maloletej nevyplýva žiadna taká skutočnosť, ktorá by bránila otcovi v styku s maloletou bez prítomnosti matky. Len samotné tvrdenie matky, že dieťa je na ňu citovo naviazané, nemôže byť dôvodom na to, aby otec nemohol realizovať a vykonávať svoje rodičovské práva tak, aby boli zmysluplné a obsažné, aby styk otca dieťaťa bol spontánny, a aby sa tento vzťah rozvíjal v plnej miere bez prípadného prenášania v súčasnosti existujúceho negatívneho vzťahu účastníkov na dieťa. Dieťa nežije izolovane s matkou a tak ako vyplýva zo spisu, v súčasnosti je dieťa v predškolskom zariadení, a teda sa predpokladá, že matka už nie je absolútne jediným primárnym kontaktom dieťaťa. Z vyjadrení otca nepochybne vyplýva, že navrhovateľ má k maloletej pozitívny citový vzťah, má o maloletú záujem a v prípade problému mu pomoc s maloletou môžu poskytnúť jeho rodičia, t. j. starí rodičia maloletej, ktorí majú tiež záujem zachovať s maloletou väzby vzhľadom na ich pozitívny citový vzťah k nej.

11. Z potvrdenia o prijatí oznámenia zo dňa 4.4.2014, č. DU: 176/2014 (čl. 16 spisu) súd zistil, že žalobca podal oznámenie na OO PZ Stropkov, týkajúce sa priestupku proti občianskemu spolunažívaniu - neumožnenie prevzatie dcéry C. H. L. aj napriek tomu, že oznamovateľ mal na to na základe uznesenia súdu oprávnenie. Menovaný uviedol, že dňa 4.4.2014 v čase o 09.00 hod. prišiel za svojou manželkou H.. E. L.ovou, rod. H., pred rodinným domom v obci M. č. 8, okr. R., pričom si chcel od svojej manželky prevziať svoju dcéru C. H. L.ovú, nar. X.X.XXXX. Uviedol, že jeho manželka, s ktorou je v rozvodovom konaní mu odmietla ich dcéru odovzdať a taktiež mu ju odmietla ukázať.

12. Zo správy ošetrujúcej lekárky H.. Jany O. zo dňa 2.4.2014 (čl. 29 spisu) súd zistil, že dieťa 2.4.2014 bolo ošetrené na obvodnej ambulancií pre soplenie, kašeľ, bolesti hlavičky. V objektívnom náleze seromukózna sekrécia z nosa, hrdlo presiaknuté, hlienené, tonsilly bez čapov a povlakov, dýchanie voľné, čisté, ojedinelé prenesené fenomény z HDC, rinolália. Dieťa afebrilné. Doporučená symtomatická liečba, t. j. expektorancia, antihistaminiká, nosné kvapky, inhalácie a solux 3x denne po dobu 10 minút. Vzhľadom na afebrilný priebeh ochorenia a objektívny nález antibiotická liečba nie je nevyhnutná, doporučená starostlivosť v domácom prostredí. Návšteva materskej škôlky, cestovanie, návštevy vzhľadom na možné zhoršenie zdravotného stavu dieťaťa nie sú vhodné. Kontrola na obvodnej ambulancií pri zhoršení zdravotného stavu. Plánované ORL vyšetrenie za účelom vyšetrenia nosnej mandle.

13. Na čl. 30 spisu zo dňa 2.4.2014 žalovaná predložila potvrdenie H.. O. E., všeobecného lekára pre deti a dorast, že zdravotný stav dieťaťa si vyžaduje domáce liečenie a starostlivosť matky.

14. Na č. 31 - 34 spisu, žalovaná predložila výpisy z SMS a e - mail správ, ktoré zaslala žalobcovi dňa 2.4.2014 s nasledovným obsahom: necestuj na Slovensko, R. je chorá, čiže od 4.4.2014 - 6.4.2014 sa stretnutia nemôžu uskutočniť.

15. Na čl. 35 - 36 spisu, žalovaná predložila žiadosť o ošetrovné na dcéru C. H. L.ovú od 2.4.2014 do 7.4.2014.

16. Vo vyjadrení zo dňa 6.6.2016 (čl. 44 spisu) žalobca rozšíril svoje podanie o nárok vo výške 1 288,02 eura, ktorý si žalobca uplatnil titulom náhrady škody aj na za náklady zbytočne vynaložené na cestovné za účelom realizácie styku s maloletou v mesiacoch jún 2014 a júl 2014 a taktiež o nárok - úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 639,64 eura odo dňa doručenia návrhu na začatie konania žalovanej zo dňa 1.4.2014 do zaplatenia. Žalobca počas prvého víkendu v mesiaci jún 2014 a počas prvého víkendu v mesiaci júl 2014 sa dostavil pred bydlisko matky za účelom vyzdvihnutia maloletej na realizáciu styku, pričom styk s maloletou mu v časoch určených rozhodnutím súdu nebol žalovanou umožnený. Žalobca za účelom stretnutia s maloletou počas týchto víkendov pricestoval na Slovensko, nakoľko býva a pracuje v K.. Po príchode k bydlisku maloletej mu žalovaná počas oboch víkendov, t. j. v mesiaci jún 2014 a júl 2014, odmietla maloletú vydať s odôvodnením, že maloletá nechce ísť so žalobcom na realizáciu styku. Vzhľadom k uvedenému žalobca podal pre podozrenie zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia žalovanou, oznámenia dňa 6.6.2014, dňa 4.7.2014 a dňa 5.7.2014, ktoré adresoval Obvodnému oddeleniu PZ v R.e.
Skutočnosť, že žalobca sa dostavil počas prvého víkendu v mesiaci jún 2014 a tiež počas prvého víkendu v mesiaci júl 2014 pred bydlisko matky za účelom vyzdvihnutia si maloletej, a že stretnutia sa nezrealizovali, vyplýva aj z podania žalovanej zo dňa 5.10.2015 adresovaného do konania pod sp. zn.

2P/16/2015 o úprave výkonu rodičovských práv a povinností, kde v prílohe k predmetnému podaniu „Prehľad stretnutí otca C. L.a s maloletou dcérou C. H. L.ovou, nar. X.X.XXXX od podania návrhu na rozvod s prísl. dňa 26.8.2013“, žalovaná súdu uviedla, že otec sa dostavil počas prvého víkendu v mesiaci jún 2014 ako aj počas prvého víkendu v mesiaci júl 2014 pred bydlisko maloletej, aby si ju vyzdvihol na realizáciu styku, avšak stretnutia sa neuskutočnili z dôvodu, ako uviedla žalovaná, že maloletá odmietla so žalobcom na stretnutie odísť.
Predmetná suma 1 288,02 eura pozostáva zo sumy 643,04 eura za náklady vynaložené na cestu v mesiaci jún 2014 spolu za obe cesty, t. j. tam aj späť, a zo sumy 644,98 eura za náklady vynaložené na cestu v mesiaci júl 2014 spolu za obe cesty, t. j. tam a späť.
Suma 643,04 eura bola vypočítaná podľa § 7 ods. 1 v spojení s § 7 ods. 4 zákona č. 283/2002 Z. z. o cestných náhradách, v zmysle ktorých sa poskytuje náhrada za každý 1 km jazdy a náhrada za spotrebované pohonné látky. Náhrada za spotrebované pohonné látky sa poskytuje podľa cien pohonných látok prepočítaných podľa spotreby pohonných látok uvedenej v technickom preukaze motorového vozidla. Spotreba osobného motorového vozidla žalobcu je podľa technického preukazu žalobcu 7l/100 km a trasa L., Rakúsko - M., Slovensko je dlhá približne 1156 km. Druh pohonnej látky osobného motorového vozidla žalobcu je v zmysle technického preukazu žalobcu motorová nafta a podľa údajov štatistického úradu priemerná cena PHM - motorová nafta bola v júni roku 2014 (v týždni od 2.6.2014 - 8.6.2014) vo výške 1,359 eura.
Suma 644,98 eura bola vypočítaná podľa § 7 ods. 1 v spojení s § 7 ods. 4 zákona č. 283/2002 Z. z. o cestných náhradách, v zmysle ktorých sa poskytuje náhrada za každý 1 km jazdy a náhrada za spotrebované pohonné látky. Náhrada za spotrebované pohonné látky sa poskytuje podľa cien pohonných látok prepočítaných podľa spotreby pohonných látok uvedenej v technickom preukaze motorového vozidla. Spotreba osobného motorového vozidla žalobcu je podľa technického preukazu žalobcu 7l/100 km a trasa L., Rakúsko - M., Slovensko je dlhá približne 1156 km. Druh pohonnej látky osobného motorového vozidla žalobcu je v zmysle technického preukazu žalobcu motorová nafta a podľa údajov štatistického úradu priemerná cena PHM - motorová nafta bola v júli roku 2014 (v týždni od 30.6.2014 - 6.7.2014) vo výške 1,371 eura.

17. Z potvrdenia Okresného riaditeľstva PZ Svidník, odbor poriadkovej polície OO PZ R., č. p.: DU-345/SP-2014 súd zistil, že dňa 6.6.2014 o 09.30 hod. podal žalobca trestné oznámenie vo veci nedovolenia styku s maloletou dcérou.

18. Zo zápisnice o trestnom oznámení Okresného riaditeľstva PZ Svidník, odbor poriadkovej polície OO PZ R. ČVS: ORPZ-SK-OPP5/2014 zo dňa 4.7.2014 súd zistil, že dňa 4.7.2014 v čase o 09.00 hod. si žalobca mal prevziať dcéru na adrese M. 8 podľa uvedeného rozhodnutia, manželka mu však povedala, že mu dcéru nedá a to kvôli tomu, že dcéra ho už nepozná, že ho nechce, a že s ním nikam nepôjde. Manželku vyzval, aby mu dcéra povedala sama, ale manželka mu na to povedala, že mu ju ani neukáže, lebo ona ako študovaný pedagóg a matka vie najlepšie čo je pre dieťa najlepšie, a že dcéru nebude vystavovať psychickému týraniu. Následne po tom, čo mu dcéru odmietla vydať, zavolal hliadku polície, avšak ani po ich príchode a jej následnom rozhovore s policajtmi mu dcéru odmietla vydať a ukázať.

19. Z potvrdenia o prijatí oznámenia Okresného riaditeľstva PZ Svidník, odbor poriadkovej polície OOPZ R., DU: 432/2014 súd zistil, že dňa 5.7.2014 o 09.30 hod. bolo žalobcom osobne podané oznámenie vo veci podozrenia z prečinu marenia úradného rozhodnutia, a to nedovolenia styku s maloletou C. H. L.ovou. Dňa 5.7.2014 si mal prevziať dcéru na adrese M. 8 v čase o 09.00 hod. podľa rozhodnutia, avšak po príchode na danú adresu presne v tom čase vyšla žalovaná pred rodinný dom, pričom on stál na miestnej komunikácii. Po príchode k nemu z dvora mu povedala, že dcéru nevydá, so slovami „dcéra ťa nechce a dcére spôsobuje tvoja prítomnosť stres a môžeš dať aj päťdesiat trestných oznámení, dcéru ti neukážem až keď o tom rozhodne súd“.

20. Z oznámenia žalovanej vo veci výkonu - realizácií úpravy styku otca dieťaťa zo dňa 5.10.2015 (čl. 52 a nasl. spisu) súd zistil, že v roku 2014 v mesiaci apríl od 4.4.2014 - 6.4.2014 stretnutia s otcom sa nerealizovali pre OČR dieťaťa, v mesiaci jún od 5.6.2014 - 8.6.2014 stretnutia s otcom sa nerealizovali, pretože dieťa odmietalo stretnutia s otcom a v mesiaci júl od 4.7.2014 - 6.7.2014 stretnutia s otcom sa nerealizovali, pretože dieťa odmietalo stretnutia s otcom.

21. Z vyjadrenia žalobcu zo dňa 14.6.2016 (čl. 61 spisu) súd zistil, že potvrdenie o zhoršenom zdravotnom stave dieťaťa nie je dôvodom na znemožnenie styku maloletého dieťaťa so svojim druhým

rodičom. Odporúčanie ošetrujúceho lekára o ponechaní dieťaťa v domácej liečbe nezakladá dôvod, prečo by túto domácu liečbu nemohol maloletej poskytnúť otec, ktorý je rovnako spôsobilý a schopný poskytnúť maloletej opateru spôsobom a rozsahom, akým jej ju poskytuje druhý rodič. Keďže otec si mal maloletú odviesť do svojej domácnosti, tak je evidentné, že maloletá by bola aj u otca v domácom liečení, a nie je dôvod pre pochybnosti o tom, či riadna starostlivosť maloletej poskytnutá bude, čo v konečnom dôsledku vyplýva aj zo samotného predbežného opatrenia, ktoré musí byť účastníkmi rešpektované, bez ohľadu na to, ako subjektívne toto rozhodnutie matka, resp. ktokoľvek iný hodnotí.
Z SMS správy, ktorú žalovaná adresovala žalobcovi dňa 2.4.2014 navyše ani nie je zrejmé, aké zdravotné ťažkosti má maloletá, z predmetnej správy nie je možné posúdiť či skutočne ide o tak závažnú prekážku na strane maloletej, pre ktorú by si maloletú nemohol vziať do svojho domáceho prostredia a poskytnúť jej adekvátnu starostlivosť.
Taktiež z lekárskej správy vyhotovenej ošetrujúcou lekárkou nevyplýva objektívny nález, že by maloletá mala zvýšenú teplotu, dokonca v správe ošetrujúca lekárka aj vyslovene uvádza, že charakter ochorenia maloletej si nevyžaduje ani liečbu antibiotikami.
Ďalej uviedol, že je nanajvýš zvláštne a zarážajúce, ak sa detská lekárka vyjadrí, že odporúča, aby maloletá bola počas zhoršenia zdravotného stavu v starostlivosti matky, a preto zdôraznil, že na takéto konštatovanie nemá ošetrujúca lekárka právo, resp. minimálne toto jej tvrdenie nemá pre nikoho zo zúčastnených zaväzujúci charakter, keďže na takéto vyjadrenie nie je spôsobilá a ešte k tomu je zrejmé, že na takéto odporúčanie bola vyslovene matkou vyzvaná.
Skutočnosť, že zhoršenie zdravotného stavu dieťaťa nie je dôvodom nerealizácie styku s druhým rodičom potvrdila napokon aj samotná žalovaná, keď nasledujúci mesiac, t. j. 2.5.2014 (piatok) napriek chorobe dieťaťa, ktorá navyše podľa slov žalobcu si vyžadovala už aj liečbu antibiotikami, maloletú dňa 2.5.2014 odovzdala žalobcovi na stretnutie, navyše mu ešte dala aj podpísať prehlásenie, v ktorom žalobca potvrdil, že bol poučený o zdravotnom stave maloletej a o jej liečebnom režime.
Znalkyňa J.. G. P. v znaleckom posudku uviedla, že žalovaná je „negatívne nastavená, výrazne opozičná, neústupná ... vystupňovaná je predstavivosť, až fabulácia, tendencia dramatizovať, vymýšľať si, úzkosť, pocit ohrozenia od vonkajšieho sveta... prostredníctvom dieťaťa rieši svoj vzťah k manželovi a jej správanie v tomto smere je nevyspytateľné. Aktuálne sa u nej prejavuje sklon brániť dieťaťu v kontakte s otcom ... ak sa jej nepodarí zachrániť manželstvo, sleduje cieľ vytesniť otca postupne zo života dieťaťa, začína ho otvorene obviňovať zo sexuálne úchylného správania... jej správanie je v rozpore so záujmom dieťaťa, čo sa môže prejaviť v budúcnosti... kým sa neupravia pomery medzi rodičmi, je pravdepodobnosť, že matka aj naďalej bude prejavovať nezáujem o styky otca s dieťaťom, bude účelovo využívať lekárske vyšetrenia, psychiatrické vyšetrenia, nebude komunikovať s otcom...

Skutočnosť, že žalobca má bydlisko na adrese v P. XX, kde bývajú jeho rodičia, je v danom prípade irelevantná, taktiež je irelevantné či žalobca navštívil svojich príbuzných na R. alebo nie. Žalobca pricestoval na Slovensko z dôvodu, aby mohol v čase od 4.4.2014 do 6.4.2014 realizovať stretnutie s dcérou v zmysle predbežného opatrenia. Už od nariadenia predmetného predbežného opatrenia si žalobca organizuje svoj pracovný harmonogram tak, aby mohol v prvý víkend v mesiaci pricestovať na Slovensko za dcérou, za týmto účelom tejto skutočnosti prispôsobuje aj čerpanie svojej dovolenky.
Styk sa mal realizovať počas troch dní, navyše aj s prespatím v rodičovskom dome žalobcu v P., žalobca sa zdržiaval počas uvedeného pobytu na R. aj v rodinnom dome svojich rodičov. Nevidí rozumný argument, prečo by si mal žalobca zabezpečovať ubytovanie po tieto dní, a navyše v neznámom ubytovacom zariadení aj realizovať stretnutie s dcérou, zvyšovať tak celkové náklady svojho pobytu na území Slovenskej republiky. Na adrese Habura XX má žalobca trvalé bydlisko, ktoré slúži len na administratívne účely a mimo času určeného predbežným opatrením na stretnutia s maloletou sa zdržiava v K., kde vykonáva pracovnú činnosť, o čom žalobca doložil aj dôkazy v žalobe.

22. Žalovaná vo vyjadrení zo dňa 7.5.2014 (čl.71 a nasl. spisu) k výkonu rozhodnutia sp. zn. 3Em/1/2014 (správne 2Em) uviedla, že aj napriek tomu, že žalobca prostredníctvom e - mailu a SMS správy bol žalovanou v predstihu informovaný, že dieťa je choré, pricestoval na Slovensko, pretože odvolací súd vyhovel žalobcovi v jeho prospech a stretnutia s maloletou sa mali konať počas troch dní a jednej noci, t. j. od piatka od 9.00 hod. do nedele 17.00 hod. bez prítomnosti matky.
Dňa 3.4.2014 (štvrtok) žalobca o 13.00 hod. navštívil detskú lekárku maloletej, kde si šiel osobne overiť zdravotný stav maloletej. Detská lekárka žalobcovi poskytla všetky informácie, ktoré sa týkali ochorenia dcéry a zároveň aj postup a spôsob liečenia, ktorý bolo potrebné dodržiavať. Trikrát ho upozornila, že dieťa počas ochorenia si vyžaduje zvýšenú starostlivosť matky v domácom prostredí, pretože maloletá bola veľmi zahlienená a preto ju bolo potrebné 10 minút inhalovať a soluxovať. Zároveň

žalobcu upozornila, že počas liečebného režimu nie je vhodné, aby dieťa striedalo prostredie, pretože dôjde k zhoršeniu zdravotného stavu.
Aj napriek tomu, že žalobca bol žalovanou a aj detskou lekárkou informovaný o ochorení, resp. o OČR maloletej, dňa 4.4.2014 o 09.00 hod. (piatok) prišiel pred bydlisko žalovanej na stretnutie spolu aj so svojou tetou, ktorú maloletá vôbec nepozná a dožadoval sa odovzdania maloletej dcéry. Čo je zarážajúce, bezcitné a bezohľadné, že žalobcu vôbec nezaujímal zdravotný stav maloletej, priebeh ochorenia, liečebný režim a vôbec nebral do úvahy skutočnosť, že s maloletou sa osobne nestýkal vyše troch mesiacov, pretože bezdôvodne nechodil na stretnutia, ale násilným spôsobom sa dožadoval odovzdania maloletej.
Žalobca spolu so svojou tetou stali na miestnej komunikácii pred rodičovským domom. Ona bola so svojou chorou dcérou vo vnútri rodičovského domu. Po príchode žalobcu na stretnutie otvorila okno a slušne informovala, že stretnutie z objektívnych príčin sa nemôže uskutočniť pre chorobu maloletej.

23. Vo vyjadrení zo dňa 20.7.2016 (čl. 75 spisu) žalovaná uviedla, že podľa jej informácií si žalobca na deň 6.6.2014 dohodol termíny výsluchov na polícii OO PZ Bardejov a v poobedňajších hodinách na OR PZ Svidník. V dňoch 6.6.2014 až 8.6.2014 žalovaná pripravovala maloletú na stretnutie s otcom. Dieťa odmietalo sa obliekať, učesať a neustále pri týchto činnostiach plakalo a opakovalo, že s otcom nechce ísť. Vyššie opísaná situácia sa opakovala aj v dňoch 4.7.2014 - 6.7.2014, kedy maloletá pri príprave na stretnutie sústavne plakala, odmietala sa obliecť, učesať a stále opakovala, že s otcom nejde do Habury, ale maloletá od posledného stretnutia dňa 2.5.2014 v P. odmieta sa s ním vôbec stretnúť a vôbec nechce počuť slovo Habura.

24. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 7.9.2016 (čl. 83 a nasl. spisu) uviedol, že skutočnosť, že má bydlisko na adrese Habura XX, kde bývajú jeho rodičia, je v danom prípade irelevantná, taktiež je irelevantné či žalobca navštívil svojich príbuzných na R. alebo nie, navyše uvedené skutočnosti, že žalobca navštívil svojich príbuzných žalovaná nepreukázala. Žalobca pricestoval na Slovensko z dôvodu, aby mohol v čase určenom mu predbežným opatrením, t. j. počas prvého víkendu v mesiaci jún a júl 2014 realizovať stretnutie s dcérou v zmysle predbežného opatrenia.
Keďže súdom upravený styk sa mal realizovať vždy počas troch víkendových dní, navyše aj s prespatím dieťaťa v rodičovskom dome žalobcu v P., žalobca sa zdržiaval počas uvedeného pobytu na R. aj v rodinnom dome svojich rodičov. Nevidí rozumný argument, prečo by si mal zabezpečovať iné ubytovanie po tieto dni, a navyše v neznámom zariadení aj realizovať stretnutie s dcérou, zvyšovať tak celkové náklady svojho pobytu na území Slovenskej republike a vystavovať maloletú stresu z neznámeho prostredia ubytovacieho zariadenia.
K námietke žalovanej, že účelom cesty žalobcu bola nielen okolnosť styku s maloletou, ale podľa jej informácií aj výsluch na Obvodnom oddelení PZ v Bardejove a Svidníku uviedol, že táto skutočnosť je taktiež irelevantná, navyše opäť ani túto tvrdenú skutočnosť žalovaná nijako nepreukázala, nedoložila hodnoverný dôkaz o tom, že sa zúčastnil v dňoch ako uvádza výsluchov na obvodnom oddelení.
Žalovaná v tom čase počas prvého júnového a júlového víkendu v roku 2014 maloletú žalobcovi neodovzdala, ani nepreukázala dôvod na to, aby sa nemohol uskutočniť styk žalobcu s maloletou, ako to ustanovuje predbežné opatrenie. Nepredložila žiadne lekárske potvrdenie, nenavrhla žiadny náhradný termín stretnutia, alternatívne formy styku, neuviedla žalobcovi žiadne logické zdôvodnenie, neumožnila ani stretnutie v rodičovskom dome žalobcu a odmietla žalobcovi maloletú čo i len ukázať.
Ďalej uviedol, že stretnutie žalobcu s maloletou sa uskutočnilo aj dňa 2.5.2014 v čase od 9.00 hod. do 17.00 hod. v rodičovskom dome žalobcu v P. bez prítomnosti matky, kedy maloletá bez problémov zvládla pobyt u žalobcu, bez toho, aby sa dožadovala prítomnosti svojej matky a bez toho, aby to na nej zanechalo nejaké následky na jej zdraví. Tvrdenia matky sú v zjavnom rozpore so skutkovým stavom a závermi znalkyne J.. Hubovej v znaleckom posudku.
Na základe nezrealizovaného stretnutia v mesiaci jún 2014, o ktorom informoval žalobca Okresný súd Svidník v konaní o súdny výkon rozhodnutia pod sp. zn. 2EM/1/2014, Okresný súd Svidník dňa 17.6.2014 zaslal matke výzvu, aby doterajšie rozhodnutie súdu (uznesenie Krajského súdu Prešov zo dňa 4.3.2014, č. k. 5CoP/5/2014-98 v spojení s opravným uznesením zo dňa 20.3.2014) dodržiavala s poučením o možnosti uloženia pokuty vo výške 200,- eur, o odňatí dieťaťa a o trestnoprávnych následkoch nerešpektovania súdneho rozhodnutia. Zdôraznil, že ak by matka konajúcemu súdu preukázala relevantný dôvod neuskutočnenia styku žalobcu s maloletou v dňoch 6.6. - 8.6.2014, nebol by dôvod na to, aby Okresný súd Svidník postupoval v zmysle § 272 ods. 3 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok účinného do 30.6.2016 a predmetné konanie o súdny výkon rozhodnutia by zastavil.

Ďalej uviedol, že žalovaná nepreukázala ani jedno zo svojich tvrdení ohľadom toho, že nezavinila neuskutočnenie styku žalobcu s maloletou v uvedených mesiacoch. Žalovaná bez odôvodnenia odmietla maloletú žalobcovi odovzdať a pokiaľ uvádza, že žalobcovi ponúkala alternatívne formy stretnutia, a to či už v neutrálnom prostredí alebo na spoločných výletoch aj v spoločnosti žalovanej, tieto skutočnosti nijako nepreukázala.

25. Zo znaleckého posudku znalkyne J.. G. P. zo dňa 16.7.2014 na čl. 96 a nasl. spisu súd zistil, že maloletá, keď zbadala otca, rozbehla sa k nemu, sadla si mu na kolená, začala s ním komunikovať, povedala, že už nie je chorá a chce ísť s otcom na prechádzku. Spontánne sa správa k matke aj k otcovi, v obslužných činnostiach preferuje matku, ale bez problémov ide na prechádzku s otcom, nespráva sa k nemu odmietavo (vlastné vyšetrenie znalkyne). Podľa záverov znaleckého posudku obaja rodičia majú pozitívny citový vzťah k maloletej dcére, maloletá sa prejavuje citovo pozitívne k obom rodičom, citovo preferuje a je citovo viac naviazaná na matku, ktorá jej poskytuje celodennú starostlivosť (odpoveď č. 1). V záujme maloletej je, aby mohla byť v čo najčastejšom kontakte s otcom (odpoveď č. 2). Odporkyňa je citovo negatívne naladená voči otcovi maloletej, pripisuje mu vinu za rozpad manželstva, a nezrelým, nedospelým rieši jeho styk s maloletou. Jej správanie je v rozpore so záujmom dieťaťa (odpoveď k uzneseniu OS Svidník zo dňa 16.4.2014 č. 1). Maloleté dieťa svojho otca pozná, neodmieta ho ... (odpoveď k uzneseniu OS Svidník zo dňa 16.4.2014 č. 7)

26. Samotná znalkyňa vo svojom vyjadrení k námietkam žalovanej k posudku čl. 101 spisu hodnotí vyjadrenia žalovanej ako skreslené a poukazuje na bezproblémové stretnutie maloletej s otcom počas znaleckého vyšetrenia.

27. Z výzvy Okresného súdu Svidník, sp. zn. 2Em/1/2014 zo dňa 17.6.2014 (čl. 110 spisu) súd zistil, že súd vyzval matku H.. E. L.ovú, aby doterajšie rozhodnutie súdu uznesenie Krajského súdu Prešov zo dňa 4.3.2014, č. k. 5CoP/5/2014-98 v spojení s opravným uznesením zo dňa 20.3.2014 dodržiavala. Zároveň ju poučil o právnych dôsledkoch neplnenia rozhodnutia.

28. Z výpisu dochádzky maloletej do Materskej škôlky Obce M. zo dňa 18.5.2016 (čl. 111 spisu), súd zistil, že maloletá C. H. L.ová v školskom roku 2013/2014 vynechala v mesiaci apríl 2014 - 3, 4 a 7 a v júni 2014 - 6, 17, 18, 19 a 20.

29. Z odôvodnenia uznesenia Krajskej prokuratúry Prešov, sp. zn. 3 KPt 953/16/7700-12 zo dňa 3.3.2017 (čl. 166 spisu) týkajúce sa obvinenej H.. E. L. súd zistil, že nemožno sa ani právne ani spoločensky stotožniť s jej vyjadreniami, že koná v záujme maloletej (čo dokladovala návštevami u detských psychiatrov). V tomto smere poukázala na súdne rozhodnutia v civilnom konaní, kde súdy pri úprave styku, ako aj vo vykonávajúcom konaní hodnotili najvyšší a najlepší záujem pre maloletú. Je všeobecne akceptovaný názor, že dieťa potrebuje oboch rodičov. Poukázala na dodržiavanie Dohovoru o právach dieťaťa, ktorý zaručuje dieťaťu právo na posúdenie jeho alebo jej najlepších záujmov a ich prvoradé zohľadnenie pri akýchkoľvek krokov alebo rozhodnutiach, ktoré sa ho týkajú, tak vo verejnej ako aj v súkromnej sfére. Uvedeným dohovorom sa zaoberali aj jednotlivé súdy vo svojich konaniach, pričom boli zohľadnené konkrétne situácie a potreby maloletej C. H..
Krajský súd v Prešove v ostatnom rozhodnutí sa v celom rozsahu stotožnil s úpravou výkonu rodičovských práv a povinností tak, ako to je v uznesení Okresného súdu Svidník zo dňa 18.11.2016, č. k. 2P/16/2015-1049. Súdy predložené lekárske správy pedopsychiatričky H.. Rosenbergerovej nepovažujú za objektívne, nakoľko vyšetrenie maloletej prebehlo iba na základe vypočutia H.. E. L. a všetky ňou doložené lekárske správy sú v rozpore so závermi znaleckých posudkov predložených v konaní, kde ani z jedného nevyplýva potreba zákazu styku otca s maloletou. Táto lekárka nedisponovala dostatočnými informáciami a nezohľadnila okolnosti spočívajúce v tom, ako bolo dieťa na tom psychicky koncom roku 2015, keď jeho vzťah s otcom nebol označený za negatívny a tú skutočnosť, že dieťa je v permanentnom styku a starostlivosti matky, pričom je viac ako pravdepodobné, že preberá jej názory a jej správanie voči otcovi a psychický stav dieťaťa môže výlučne ovplyvňovať matka, nie otec. Preto je záver J.. Sadivovej o poškodzovaní zdravia maloletej v dôsledku vzťahu s otcom a možnosť rozhodnúť sa o kontaktoch maloletej s otcom z vlastnej vôle je viac ako nepresvedčivý.

30. Uznesením Okresného súdu Svidník, č. k. 3Em/1/2014-108 zo dňa 25.2.2015 súd výkon rozhodnutia zastavil, pretože predbežné opatrenie, ktoré je podkladom pre tento výkon rozhodnutia, sa stalo po nariadení výkonu neúčinným (tým, že v základnom konaní vedenom pod sp. zn. 2P/32/2013

bolo nariadené nové predbežné opatrenie - uznesenie Okresného súdu Svidník zo dňa 23.9.2014, č. k. 2P/32/2013-481 zmenené uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 20.11.2014, č. k. 2CoP/30/2014-557), t. j. pôvodné predbežné opatrenie stratilo spôsobilosť byť podkladom pre výkon rozhodnutia, súd výkon tohto predbežného opatrenia zastavil podľa § 268 ods. 1 písm. b) O.s.p.

31. Z obžaloby Okresnej prokuratúry Svidník č. k. Pv 393/14/7712-116 zo dňa 29.3.2018 na čl. 248 spisu súd zistil, že žalovaná je obžalovaná pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 Trestného zákona, okrem iného aj preto, že dňa 4.7.2014 a dňa 5.7.2014 bránila v styku maloletej so svojím otcom.

32. Z vyjadrenia žalovanej zo dňa 4.3.2019 na čl. 262 súd zistil, že žalovaná vzniesla námietku premlčania vo vzťahu k ďalšiemu uplatnenému nároku žalobcu za údajne zmarený styk zo dňa 6.6.2014. Návrh na zmenu návrhu, ktorým žalobca rozšíril svoj pôvodne uplatnený návrh bol doručený na Okresný súd Svidník až dňa 7.6.2016, čiže už jeden deň po uplynutí dvojročnej subjektívnej premlčacej doby.
Žalobca vôbec nepreukázal, že do obce M. cestoval z mesta L. nachádzajúceho sa v Rakúskej republike, tak ako tvrdí vo svojich návrhoch. Z listín, ktoré predložil vyplýva (napr. zápisnica o trestnom oznámení zo dňa 6.6.2014), že si svoj trvalý pobyt a zároveň ako korešpondenčnú adresu uvádzal na území Slovenskej republiky, a to v obci M., čiže v obci, kde sa uskutočňoval aj styk s maloletou. Žalobca predložil len nejaké listiny, ktoré nie sú navyše ani úradne preložené do slovenského jazyka.
Žalobca uvádza, že z mesta L. do obce M. a späť je cesta dlhá približne 1156 km. Žalobca na uplatnenie skutočnej škody mal za povinnosť uviesť presnú vzdialenosť koľko kilometrov mal reálne prejsť a nie uviesť ním odhadovanú dĺžku danej trasy. Žalobca nepreukázal koľko kilometrov mal reálne prejsť a navyše ním uvedená cena motorovej nafty nezodpovedá oficiálnym priemerným cenám vedené Štatistickým úradom Slovenskej republiky. Priemerná cena za jeden liter motorovej nafty v 14. týždni (31.3.2014 - 6.4.2014) bola nie 1,XX8 Eur ale správne len 1,XX6 Eur. V Zmene návrhu zo dňa 7.6.2016 žalobca znova nesprávne uvádza cenu za jeden liter motorovej nafty. V 23. týždni (2.6..2014 - 8.6.2014) je priemerná cena za jeden liter motorovej nafty na stránke Štatistického úradu uvedená vo výške 1,350 Eur, pričom žalobca nesprávne uviedol 1,359 Eur. Žalobca rovnako nesprávnu výšku priemernej ceny uviedol aj pri 27. týždni (30.6.2014 - 6.7.2014), keď Štatistický úrad uviedol cenu 1,365 Eur a žalobca nesprávne uviedol 1,371 Eur.
Na základe vyššie uvedeného má za to, že žalobca žiadnym spôsobom reálne nepreukázal, aká skutočná výška škody mu mala vzniknúť a navyše z vyššie uvedeného vyplýva, že žalobca si svoj údajný nárok vyčíslil v nesprávnej výške.

XX. Z vyjadrenia žalobcu zo dňa 1.3.2019 na čl. 286 spisu súd zistil, že o tom, že žalovaná neumožnila stretnutie s maloletou svedčí aj vyjadrenie žalovanej do konania sp. zn. 3Em/1/2014, kde žalovaná opísala súdu priebeh stretnutia maloletej so žalobcom počas víkendu 4.4.2014 - 6.4.2014 cituje: „podľa uznesenia Krajského súdu v Prešove otec si maloletú má prevziať pred bydliskom matky a nie vo vnútri rodičovského domu, preto nebol párny dôvod, aby navrhovateľa vpustila do domu, keď dieťa bolo choré".
Ako dôvod neuskutočnenia styku žalobcu s maloletou počas prvého víkendu v mesiaci jún 2014 a júl 2014 žalovaná uvádza odmietavý postoj maloletej, ktorá odmietala stretnutie s otcom. Uvedené má preukazovať psychologické, resp. lekárske správy, ktoré žalovaná doložila do konania.
Žalovaná v tom čase žalobcovi počas prvého júnového a júlového víkendu v roku 2014 maloletú neodovzdala, ani nepreukázala žiaden dôvod na to, aby sa nemohol uskutočniť styk žalobcu s maloletou ako to ustanovuje predbežné opatrenie. Nepredložila žiadne lekárske potvrdenie, nenavrhla žiadny náhradný termín stretnutia, alternatívne formy styku, neuviedla žalobcovi žiadne logické zdôvodnenie, neumožnila ani stretnutie v rodičovskom dome žalobcu a odmietla žalobcovi maloletú čo i len ukázať.
Poukázal na skutočnosť, že maloletá strávila čas so svojím otcom (žalobcom) dňa 02.05.2014 v jeho bydlisku bez prítomnosti žalovanej, pričom toto stretnutie prebehlo bez akýchkoľvek problémov. Rovnako maloletá strávila cca 2 hodiny so svojím otcom (žalobcom) počas znaleckého vyšetrenia u J.. G. P. dňa 23.5.2014 bez prítomnosti žalovanej, a to počas toho ako znalkyňa vyšetrovala žalovanú.
Ak maloletá bez problémov absolvovala stretnutie s otcom v dňoch 2.5.2014 (v jeho rodičovskom dome v P.) a tiež 23.5.2014, je vylúčené tvrdenie žalovanej, že by maloletá z objektívnych dôvodov odmietala stretnutie s otcom bez prítomnosti žalovanej počas prvého víkendu v mesiaci jún 2014 a júl 2014.
Z psychologického posudku J.. G. P. č. 67/2014 nielenže jednoznačne vyplýva, že plnohodnotný vzťah medzi žalobcom a maloletou existuje, maloletá sa žalobcu dožaduje, ale je z neho zrejmé aj fabulovanie, vymýšľanie si žalovanej a jej tendencia ku klamstvu a manipulácii.

K listinným dôkazom predloženým právnym zástupcom matky na poslednom pojednávaní - uznesenie Okresného súdu Svidník zo dňa 25.02.2015 sp. zn. 3Em/1/2014-108 a uznesenie Okresného súdu Svidník zo dňa 27.04.2018 sp. zn. 4Em/1/2015-1107 uviedol:
Konanie o súdny výkon rozhodnutia pod sp. zn. 3Em/1/2014 bolo zastavené z dôvodu ako sa uvádza na str. 3 uznesenia, cit .: „ Keďže predbežné opatrenie, ktoré je podkladom pre tento výkon rozhodnutia, sa stalo po nariadení výkonu neúčinným..., t.j. pôvodné predbežné opatrenie stratilo spôsobilosť byť podkladom pre výkon rozhodnutia, súd výkon tohto predbežného opatrenia zastavil podľa § 268 ods. 1 písm. b) O. s. p.". V žiadnom prípade teda konanie pod sp. zn. 3Em/1/2014 nebolo zastavené z dôvodu na strane maloletej alebo žalobcu, ale z dôvodu straty účinnosti exekučného titulu, ktorý bol podkladom výkonu rozhodnutia.
K uzneseniu Okresného súdu Svidník zo dňa 27.4.2018 sp. zn. 4Em/1/2015-1107 uviedol, že toto bolo súdom vydané až v roku 2018, t.j. po tom čo sa žalobca približne 4 roky neúspešne pokúšal o stretnutie s dcérou podľa právoplatného a účinného súdneho rozhodnutia, a vychádzalo zo skutkového stavu z roku 2018. Vzhľadom k uvedenému nemožno dané uznesenie z roku 2018 použiť ako dôkaz preukazujúci, že maloletá v roku 2014 počas prvovíkendového styku v júni a júli odmietala otca, a preto sa stretnutie nerealizovalo. Vydaním rozsudku sp. zn. 21 CoP/20/2018 zo dňa 7.2.2019, došlo k právoplatnému skončeniu konania pod sp. zn. 2P/16/2015 o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej na čas po rozvode. Vzhľadom k uvedenému aj konanie pod sp. zn. 4Em/1/2015 stratilo svoje opodstatnenie, keďže exekučný titul na podklade ktorého bolo vedené, stratil účinnosť. Súd nemohol a nemôže pokračovať v konaní o súdny výkon rozhodnutia sp. zn. 4Em/1/2015, ak exekučný titul (neodkladné opatrenie) stratil svoju účinnosť právoplatným skončením konania pod sp. zn. 2P/16/2015.

34. Z rozsudku Krajského súdu Prešov, č. k. 21CoP/20/2018-2XX7 zo dňa 7.2.2019 súd zistil, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou C. H. v každom párnom kalendárnom týždni v piatok od 13,00 hod. do 18,00 hod., za asistencie psychológa občianskeho združenia Poradenské centrum Nádej so sídlom Mokrohajská 3, Bratislava, akreditovaného krízového strediska MPSVaR na vykonávanie vybraných opatrení sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately podľa zák. č.305/2005 Z. z. o sociálnoprávnej ochrane a kuratele v priestoroch tohto združenia na miestach určených týmto združením, vždy za asistencie určeného psychológa s tým, že týmto spôsobom bude otec oprávnený stretávať sa s maloletou dcérou do 30.08.2019. V prípade vážnych dôvodov, pre ktoré by sa styk realizovať nemohol, sú rodičia maloletej povinní minimálne 24 hodín pred realizáciou styku oznámiť okolnosti, ktoré bránia realizácii styku Poradenskému centru Nádej, so sídlom Mokrohajská, Bratislava. Matka je povinná maloleté dieťa riadne pripravené v určený čas odovzdať určenému asistentovi tohto občianskeho združenia v mieste sídla združenia. Otec je oprávnený v mesiacoch september až november 2019 stretávať sa s maloletou dcérou v každom nepárnom kalendárnom týždni v sobotu v čase od 13,00 hod. do 18,00 hod. a v nedeľu v čase od 13,00 hod. do 18,00 hod. Od mesiaca december 2019 každý víkend v nepárnom kalendárnom týždni v čase od piatka od 17,00 hod. do nedele do 18,00 hod. s tým, že otec je oprávnený maloletú v určený čas prevziať v mieste bydliska matky apo ukončení styku v určenom čase je povinný maloletú matke v mieste jej bydliska odovzdať. Otec oprávnený stretávať sa s maloletou dcérou počas zimných prázdnin v každom nepárnom kalendárnom roku od 27.12. od 9,00 hod. do 02.01. do 16,00 hod. a v každom párnom kalendárnom roku od 24.12 od 09,00 hod. do 26.12. do 10,00 hod. Počnúc kalendárnym rokom 2020 je otec oprávnený stretávať sa s maloletou dcérou každý párny kalendárny rok počas veľkonočných sviatkov v čase od veľkonočného piatka od 9,00 hod. do veľkonočnej soboty do 19,00 hod. a každý nepárny kalendárny rok v čase od veľkonočnej nedele od 9,00 hod. do veľkonočného pondelka do 17,00 hod. Počnúc kalendárnym rokom 2020 je otec oprávnený stretávať sa s maloletou dcérou počas letných školských prázdnin každý rok v čase od 01.07. od 9,00 hod. do 15.07 do 19.00 hod. a od 01.08. od 9,00 hod. do 15.08 do 19,00 hod. Matka je povinná maloletú dcéru na stretnutie s otcom riadne pripraviť a odovzdať ju otcovi v mieste svojho bydliska. Otec je povinný maloletú dcéru po skončení styku odovzdať matke v mieste jej bydliska. Obaja rodičia sú povinní v prípade, že sa styk z vážnych dôvodov nebude môcť uskutočniť oznámiť túto skutočnosť druhému z rodičov, najneskôr v deň pred začatím styku.

35. Z podania žalovanej zo dňa 7.3.2019 na čl. XX5 spisu súd zistil, že právny zástupca žalovanej už vzniesol námietku premlčania voči uplatnenému nároku za údajne zmarený styk za mesiac jún 2014, keďže návrh na zmenu návrhu, ktorým žalobca rozšíril svoj pôvodne uplatnený návrh bol doručený na Okresný súd Svidník až dňa 7.6.2016, čiže už jeden deň po uplynutí dvojročnej subjektívnej premlčacej doby.

Týmto podaním žalovaná vzniesla ďalšiu námietku premlčania, a to voči uplatnenému úroku z omeškania za zmarený styk 4. apríla 2014 (5% p. a. zo sumy 639,64 eura), keďže daný úrok z omeškania bol uplatnený na súde až po uplynutí dvojročnej subjektívnej premlčacej doby, a to v rámci návrhu na zmenu návrhu, ktorý bol Okresnému súdu Svidník doručený až 7.6.2016.

36. Z podania žalobcu zo dňa 28.3.2019 na čl. 354 súd zistil, že žalobca predložil do spisu listinné dôkazy: potvrdenie správy centrálneho registra o bydlisku C. L.a, vydané v meste L., Rakúsko - úradný preklad do slovenského jazyka, potvrdenie zamestnávateľa - spoločnosti Hagn Leone Leuchten o tom, že C. L. je ich zamestnancom od 13.6.2012 ku dňu vydania potvrdenia - úradný preklad do slovenského jazyka, osvedčenie o evidencii vozidla - úradný preklad do slovenského jazyka.

37. Potvrdenie správy centrálneho registra o bydlisku žalobcu je na čl. 361 spisu, podľa ktorého žalobca je v K. prihlásený na trvalý pobyt od 19.3.2014 na adrese Auf der Matte 28 Top 2, 6900 L..

38. Potvrdenie zamestnávateľa - spoločnosti Hagn Leone Leuchten je na čl. 364 spisu, podľa ktorého žalobca je zamestnaný v pracovnom pomere od 13.6.2012 a jeho pracovný pomer nebol vypovedaný.

39. Osvedčenie o evidencii vozidla je na čl. 367 spisu, podľa ktorého žalobca je držiteľom motorového vozidla OPEL Vectra Station Wagon, druh pohonu diesel, ktorého spotreba je 7l/100 km.

40. Zároveň predložil súdu aj nájomnú zmluvu, predmetom ktorej je nájom bytu na ulici Auf der Matte 28, L., Rakúsko, kde ako nájomca je uvedený žalobca a prenajímateľ Dr. Helena Schweppe - Nickl. Z uvedeného listinného dôkazu vyplýva, že žalobca má na adrese Auf det Matte 28, L., Rakúsko prenajatý byt od 1.4.2014.

41. Predmetná nájomná zmluva je na čl.383 spisu.

42. Stretnutia, na ktoré žalobca riadne pricestoval sa mali uskutočniť v nasledovných dňoch: 04.04.2014 - 06.04.2014, t.j. žalobca cestoval na Slovensko do obce M. už dňa 03.04.2014, a naspäť do mesta L. cestoval dňa 06.04.2014; 06.06.2014 - 08.06.2014, t.j. žalobca cestoval na Slovensko do obce M. už dňa 05.06.2014, a naspäť do mesta L. cestoval dňa 08.06.2014; 04.07.2014 - 06.07.2017, t.j. žalobca cestoval na Slovensko do obce M. už dňa 03.07.2014, a naspäť do mesta L. cestoval dňa 06.07.2014. Predložil aj výplatné pásky za obdobie apríl 2014, jún 2014 a júl 2014.

43. Z predložených výplatných pások (čl. 380 a 381 spisu) vyplýva tá skutočnosť, že žalobca čerpal dovolenku v mesiaci apríl 2014 v dňoch 03.04. - 04.04.2014, v mesiaci jún 2014 v dňoch 05.06. - 06.06.2014 a v mesiaci júl 2014 dňa 04.07.2014, kedy v uvedené dni čerpal dovolenku za účelom cesty na Slovensko a realizácie stretnutí s maloletou.
Je preto vylúčená argumentácia žalovanej, že vzhľadom na trvalý pobyt žalobcu v P. č. XX existuje pochybnosť, kde sa žalobca v rozhodnom období zdržiaval. Vyššie uvedené výplatné pásky teda preukazujú tvrdené skutočnosti žalobcu, že žije a pracuje v K., a žalobca práve v čase pred realizáciou styku, resp. v deň, kedy sa styk mal uskutočniť čerpal v práci dovolenku. Uvedené jasne preukazuje, z ktorého miesta žalovaný v mesiaci apríl 2014, jún 2014 a júl 2014 vycestoval na Slovensko za účelom realizácie stretnutia s maloletou.
Žalobca za účelom realizácie stretnutí s maloletou v dňoch 4.4.2014 - 6.4.2014, 6.6.2014 - 8.6.2014, a 4.7.2014 - 6.7.2017 cestoval vlastným motorovým vozidlom, ktorého osvedčenie o evidencii predložili súdu spolu so žalobou. Žalovaná v konaní neprodukovala žiaden dôkaz, žeby mal žalobca cestovať iným dopravným prostriedkom. Z uvedeného osvedčenia o evidencii motorového vozidla vyplýva, kto je vlastníkom daného vozidla, ako aj priemerná spotreba pohonných hmôt a druh pohonných hmôt. Žalobca cestoval z miesta svojho bydliska v L. v K. do obce M. na R., pričom priemerná cestná vzdialenosť, za ktorú si uplatňuje cestovné výdavky je približne 1156 km. Vzdialenosť medzi L. v K. a obcou M. na R. je všeobecne známou skutočnosťou podľa § 186 ods. 1 CSP, a preto ju nie je potrebné dokazovať. Žalobca si s poukazom aj na judikatúru súdov uplatnil cestovné výdavky podľa osobitného zákona o cestovných náhradách, kde sa zohľadňuje priemerná spotreba vozidla, priemerná cena pohonných hmôt a počet prejazdených kilometrov. Dané je v praxi bežné a súdmi akceptovateľné.
V danom prípade bolo vylúčené, aby žalobca použil iný dopravný prostriedok, resp. cestoval verejnou hromadnou dopravou, či už vlakom, autobusom alebo lietadlom. Cesta vlakom alebo autobusom z mesta

L. do obce M. trvá v priemere 20 hodín, taktiež neexistuje žiadne priame spojenie, a žalobca by musel minimálne štyrikrát prestupovať.

44. Žalobca predložil ako dôkaz spojenie L., Rakúsko - M., Slovensko a späť zo stránky <https://cp.hnonline.sk/vlakbus/spojenie> na čl. 369,373,374,375,376,377.

45. Vlastné motorové vozidlo použil žalobca aj z dôvodu potreby prepravy dieťaťa z obce M. do obce Habura a späť (medzi ktorými je priemerná vzdialenosť 50 km), kde mal vytvorené podmienky na realizáciu stretnutia s maloletou. Zdôraznil, že stretnutie podľa vtedy platného predbežného opatrenia sa malo uskutočniť v piatok od 9.00 hod. do 17.00 hod., v sobotu od 09.00 hod. do nedele do 17.00 hod. a vyžadovalo prepravu maloletej. Cesta hromadnou verejnou dopravnou podľa údajov zo stránky https://cp.hnonline.sk/vlakbus/spojenie/ by trvala cca 2 hodiny s viacerými prestupmi, žalobca by musel vyraziť v sobotu z Habury o 7.00 hod. ráno, aj tak by nedošiel o 9.00 hod. do Chotče, a po ukončení stretnutia v nedeľu by s maloletou naspäť do Chotče musel vyraziť už o 13.00 hod. Poukázal na obmedzené víkendové spojenie verejnou hromadnou dopravou a potrebu viacerých prestupov. Je preto vylúčené prevážanie maloletej z Chotče do Habury a späť verejnou hromadnou dopravnou z dôvodu neúčelnosti a viacerých obmedzení, ktoré by neumožňovali žalobcovi a maloletej plnohodnotne stráviť čas vymedzený im súdnym rozhodnutím, ktorý bol navyše upravený len jedenkrát do mesiaca.
Žalobca si uplatňuje cestovné výdavky podľa zákona o cestovných náhradách, s poukazom aj na judikatúru označenú pod R 12/1990, a tiež rozsudok Krajského súdu v Ústí nad Labem č. k. 10 Co 624/2006-81 zo dňa 28. 2. 2007.
Žalobca nepredložil doklady o kúpe pohonnej látky, avšak požaduje cestovné náhrady podľa priemernej ceny pohonnej látky, ktorá platila v čase cesty zistená Štatistickým úradom Slovenskej republiky. Na preukázanie priemernej výšky pohonných hmôt v danom období predložil súdu print screen zo stránky sme.sk (čl. 291 spisu), z ktorej vychádzal pri uplatňovaní nároku, a ktoré sa zásadne nelíšia od priemerných cien zverejnených Štatistickým úradom SR (rozdiel je len v eurocentoch). Vzhľadom k uvedenému preto požiadavka žalovanej, aby žalobca predložil doklad o zakúpení pohonnej látky je bezpredmetná a nemá oporu v zákone.
Žalobca si uplatnil nárok na náhradu škody vo výške cestovných výdavkov za nezrealizované stretnutie s maloletou, ktoré sa malo uskutočniť v dňoch 4.4.2014 - 06.04.2014. Žalobca si uvedený nárok uplatnil žalobou podanou súdu dňa 04.04.2014, t.j. v rámci plynutia dvojročnej subjektívnej premlčacej doby, ktorá uplynula dňa 06.04.2016, t.j. za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Podľa ustálenej súdnej praxe sa za písomnú výzvu na plnenie považuje aj žaloba podaná proti dlžníkovi (pozri napr. Občiansky zákonník, komentár, Jaromír Svoboda a spol. Eurounion 2005, str. 501, alebo Jehlička, Švestka, Škárová, Občanský zákonník, komentár CH, Beck, 9. vydaní 2004, str. 799). Uvedené vyplýva z § 124 ods. 2 CSP, podľa ktorého je hmotnoprávny úkon strany je voči súdu účinný okamihom doručenia a voči ostatným subjektom od okamihu, keď sa o ňom v konaní dozvedeli. Žalovanej bola žaloba doručená dňa 13.05.2016, žalovaná sa dostala s plnením do omeškania dňa 14.05.2016, t.j. prvého dňa po tom, čo ju o plnenie veriteľ požiadal. K porušeniu povinnosti žalovanej na zaplatenie sumy 639,64 eur, teda došlo dňom nasledujúcim po dni splatnosti žalovanej sumy, t.j. deň nasledujúci po dni doručenia žaloby žalovanej, od ktorého si žalobca uplatňuje nárok na úrok z omeškania.
Premlčacia doba na uplatnenie úrokov z omeškania začala plynúť dňa 14.05.2016, t.j. dňom nasledujúcim po doručení žaloby, uvedeným dňom sa žalovaná dostala do omeškania s plnením peňažného dlhu - istiny a žalobcovi v súlade s § 517 ods. 2 OZ vznikol nárok na úrok z omeškania. Žalobca si nárok na úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 639,64 eur odo dňa nasledujúceho po dni doručenia žaloby žalovanej uplatnil návrhom doručeným súdu dňa 06.06.2016 prostredníctvom elektronického podania a doplneným v písomnej podobe dňa 07.06.2016. Z uvedeného vyplýva, že žalobca si uplatnil nárok na úrok z omeškania v rámci plynutia trojročnej premlčacej doby, ktorá by uplynula dňa 14.05.2019, no najneskoršie dňom zániku hlavného záväzku.

46. Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

47. Podľa § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

48. Podľa § 110 ods.3 Občianskeho zákonníka, úroky a opakujúce sa plnenia sa premlčujú v troch rokoch; ak však ide o práva právoplatne priznané alebo písomne uznané, platí táto premlčacia doba,

len pokiaľ ide o úroky a opakujúce sa plnenia, zročnosť ktorých nastala po právoplatnosti rozhodnutia alebo po uznaní.

49. Podľa § 420 ods.1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

50. Podľa § 420 ods.3 Občianskeho zákonníka, zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

51. Podľa § 442 ods. 1, ods. 3 Občianskeho zákonníka, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

52. Podľa § 442 ods. 3 Občianskeho zákonníka, škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

53. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

54. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

55. Podľa § 3 ods.1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení platnom od 1.2.2013, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

56. Podľa § 132 ods. 1 CSP, v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.

57. Podľa § 187 ods. 1, ods. 2 CSP, za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť k náležitému objasneniu veci a čo sa získalo zákonným spôsobom z dôkazných prostriedkov. Dôkazným prostriedkom je najmä výsluch strany, výsluch svedka, listina, odborné vyjadrenie, znalecké dokazovanie a obhliadka. Ak nie je spôsob vykonania dôkazu predpísaný, určí ho súd.

58. Podľa § 191 ods. 1 CSP, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

59. Podľa § 215 ods.1 CSP, súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

60. Žalobca vymedzil predmet konania tak, že požadoval od žalovanej náhradu škody v podobe cestovných náhrad, ktorá mu vznikla v dôsledku toho, že v mesiaci apríl, jún a júl 2014 cestoval márne na stretnutie s maloletou v zmysle vyššie uvedeného predbežného opatrenia z miesta bydliska v K. do miesta bydliska maloletej v Chotči.

61. Základnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu sú: porušenie právnej povinnosti, existencia škody, príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou a zavinenie.

62. Porušenie právnej povinnosti spočíva v existencii takého úkonu, ktorý je v rozpore s objektívnym právom. Táto protiprávnosť môže byť len výsledkom činnosti ľudí. K porušeniu právnej povinnosti môže dôjsť buď protiprávnym konaním alebo opomenutím toho, čo malo byť v súlade s právom vykonané.

63. Pod pojmom škody treba rozumieť ujmu, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného, a ktorá je objektívne vyjadriteľná v peniazoch.

64. Príčinná súvislosť znamená, že medzi protiprávnym úkonom a vzniknutou škodou musí byť vzťah príčiny a následku a tento musí byť bezpečne preukázaný. Vzťah medzi protiprávnym úkonom a vznikom škody musí byť bezprostredný a nie sprostredkovaný.

65. Zavinenie môže byť úmyselné (priamy a nepriamy úmysel) alebo z nedbanlivosti (vedomá a nevedomá). Pre splnenie podmienok zodpovednosti nie je rozhodujúce, či škoda bola spôsobená úmyselne alebo z nedbanlivosti. Toto rozlíšenie je relevantné z hľadiska rozsahu náhrady škody. Občianskoprávna úprava vychádza z prezumpcie zavinenia, teda zavinenie sa predpokladá. Tento predpoklad sa nevzťahuje na zavinenie úmyselné a hrubú nedbalosť. Ak sa škodca chce zbaviť zodpovednosti, musí preukázať existenciu takých okolností, z ktorých možno spoľahlivo vyvodiť, že škode nemohol zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré bolo možné od neho objektívne požadovať.

66. Všetky predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu musia byť splnené kumulatívne.

67. Medzi stranami nebolo sporné, že úprava styku otca (žalobcu) s maloletou bola v rozhodnom čase špecifikovanom v žalobe upravená vykonateľným uznesením Krajského súdu Prešov, sp. zn. 5CoP/5/2014-98 zo dňa 4.3.2014 v spojení s opravným uznesením Krajského súdu Prešov, sp. zn. 5CoP/5/2014 zo dňa 20.3.2014 tak, že otec bol oprávnený stýkať sa maloletou C. H. L.ovou, nar. X.X.XXXX každý prvý víkend v mesiaci a to v piatok od 9.00 hod. do 17.00 hod. a v sobotu od 9.00 hod. do nedele 17.00 hod. bez prítomnosti matky tak, že maloletú si otec prevezme pred bydliskom matky a na tom istom mieste dieťa matke odovzdá. Matka dieťa na styk riadne pripraví. Uvedené súd zistil z predmetného rozhodnutia, ktoré je súčasťou spisu.

68. Rovnako medzi stranami nebolo sporné, že styk otca s maloletou nebol v rozhodnom období a nikdy predtým a ani potom súdom obmedzený alebo zakázaný. Napokon, široká úprava styku otca s maloletou je aktuálne upravená vyššie citovaným rozhodnutím Krajského súdu Prešov, č. k. 21CoP/20/2018-2XX7 zo dňa 7.2.2019.

69. Medzi stranami taktiež nebolo sporné, že úprava styku na mesiac apríl, jún a júl 2014 pripadla na dni tak, ako ich uviedol žalobca, ďalej nebolo sporné, že žalobca sa na stretnutie s maloletou dostavil a žiadal realizáciu styku s maloletou, ku ktorej však nedošlo.

70. Sporné bolo medzi stranami právne posúdenie zodpovednosti žalovanej za zbytočné cestovné náklady, ktoré týmto žalobcovi vznikli, resp. (ne)existencia okolností, z ktorých možno spoľahlivo vyvodiť, že škode nemohla žalovaná zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré bolo možné od nej objektívne požadovať. Taktiež žalovaná namietala výšku škody, spochybňovaním bydliska a pracovisko otca, vzdialenosti miest, použitie motorového vozidla, výšku ceny PHM.

71. Žalovaná vzniesla námietku premlčania uplatneného nároku na náhradu škody za mesiac jún 2014 a úrokov z omeškania zo sumy 639,64 eur odo dňa doručenia žaloby žalovanej, a to podaním žalobcu zo dňa 6.6.2016 (č.l. 47 spisu).

72. Právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Žalobca sa dozvedel o tom, že mu vznikla škoda dňa 6.6.2014 a návrh podal na súd dňa 6.6.2016 o 16.21 hod. e-mailom (č.l. 43 spisu) a podľa vtedy účinného § 42 ods.1 OSP podanie doplnil v zákonnej lehote 3 dní, a to dňa 7.6.2016 doručením písomného originálu (č.l. 47). Žalobca teda podal rozširujúci návrh v rámci dvojročnej premlčacej doby, a to v posledný deň tejto doby, čím bola lehota zachovaná.

73. Pokiaľ ide o vznesenú námietku premlčania úrokov z omeškania zo sumy 639,64 eur odo dňa doručenia žaloby žalovanej, k tomu súd uvádza nasledovné. Žalovaná sa dostala do omeškania so zaplatením sumy 639,64 eur (uplatnenej žalobou dňa 4.4.2016) až prvého dňa po doručení žaloby 13.5.2016 (č.l. 27), teda dňa 14.5.2016.

74. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal. Keďže v konaní nebolo tvrdené, aby žalobca vyzval žalovanú na plnenie pred podaním

žaloby, v danom prípade je podanú žalobu potrebné považovať za prvú výzvu na plnenie v zmysle § 563 občianskeho zákonníka.

75. Trojročná premlčacia doba na uplatnenie úrokov z omeškania začala plynúť dňa 14.05.2016, t.j. dňom nasledujúcim po doručení žaloby, uvedeným dňom sa žalovaná dostala do omeškania s plnením peňažného dlhu a žalobcovi v súlade s § 517 ods. 2 OZ vznikol nárok na úrok z omeškania. Žalobca si nárok na úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 639,64 eur odo dňa nasledujúceho po dni doručenia žaloby žalovanej uplatnil návrhom doručeným súdu dňa 06.06.2016 prostredníctvom elektronického podania a doplneným v písomnej podobe dňa 07.06.2016. Z uvedeného vyplýva, že žalobca si uplatnil nárok na úrok z omeškania v rámci plynutia trojročnej premlčacej doby, ktorá by uplynula dňa 14.05.2019, no najneskoršie dňom zániku hlavného záväzku.

76. Žalovaná nelogicky viaže začiatok plynutia premlčacej doby pri úrokoch z omeškania na apríl 2014. Od 4.apríla 2014 až do 13.5.2016 žalovaná nebola v omeškaní s plnením dlhu (istiny), preto ohľadne úrokov ani nemohla začať plynúť premlčacia doba.

77. Námietku premlčania vznesenú žalovanou považoval súd za nedôvodnú, preto sa súd zaoberal vecne celým predmetom konania tak, ako ho vymedzil žalobca.

78. Porušenie právnej povinnosti.

79. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že matka mala súdom uloženú povinnosť dieťa riadne pripraviť na styk s otcom, ktorý si dieťa v stanovenom čase mal prevziať pred bydliskom matky. Porušenie právnej povinnosti žalovanej malo teda spočívať v opomenutí toho, čo malo byť v súlade s právom vykonané.

80. Na tomto mieste je potrebné zdôrazniť, že súd v základnom konaní pri rozhodovaní o úprave styku žalobcu s maloletou sa riadil najlepším záujmom dieťaťa a vyhodnotil relevanciu všetkých vykonaných dôkazov, vrátane psychologických posudkov a lekárskych (psychologickým) správ predkladaných matkou. Vykonané dokazovanie v základnom konaní vyústilo do nariadenia predbežného opatrenia (neskôr aj rozhodnutia vo veci samej), kde bol upravený styk otca s dieťaťom a matke bola uložená povinnosť dieťa riadne pripraviť na styk s otcom. Je potrebné zdôrazniť, že maloletá je v osobnej starostlivosti matky, teda dieťa je v (takmer výlučnej) dispozičnej sfére matky a objektívne má preto matka najširšie možnosti ovplyvňovania maloletej pozitívnym smerom. Je len na matke a jej subjektívnom postoji, ako tento vplyv na maloletú využije a ako naplní uloženú právnu povinnosť dieťa na styk s otcom riadne pripraviť.

81. Pokiaľ ide o vykonávacie konanie, z výzvy Okresného súdu Svidník, sp. zn. 2Em/1/2014 zo dňa 17.6.2014 (čl. 110 spisu) súd zistil, že súd vyzval matku H.. E. L.ovú, aby doterajšie rozhodnutie súdu uznesenie Krajského súdu Prešov zo dňa 4.3.2014, č. k. 5CoP/5/2014-98 v spojení s opravným uznesením zo dňa 20.3.2014 dodržiavala. Zároveň ju poučil o právnych dôsledkoch neplnenia rozhodnutia. Konanie o súdny výkon rozhodnutia pod sp. zn. 3Em/1/2014 bolo zastavené z dôvodu, že predbežné opatrenie, ktoré bolo podkladom pre výkon rozhodnutia, sa stalo po nariadení výkonu neúčinným, t.j. pôvodné predbežné opatrenie stratilo spôsobilosť byť podkladom pre výkon rozhodnutia. Konanie sp. zn. 3Em/1/2014 nebolo zastavené z dôvodu na strane maloletej alebo žalovanej ako povinnej osoby, ale z dôvodu straty účinnosti exekučného titulu, ktorý bol podkladom výkonu rozhodnutia. Zo zastavenia výkonu rozhodnutia nie je možné vyvodiť právny záver, že žalovaná si uloženú povinnosť v predmetných mesiacoch roku 2014 plnila.

82. V rámci vymedzeného predmetu konania bolo potrebné vyporiadať sa s porušením právnej povinnosti žalovanou v mesiacoch apríl, jún a júl 2014, preto pre účely tohto konania je bez právneho významu konanie o výkon rozhodnutia sp. zn. 4Em/1/2015, ktorý časovo nesúvisí s predmetom tohto konania a skutkovými tvrdeniami žalobcu, ktoré sa vzťahujú na apríl, jún a júl roku 2014. Na zdôraznenie toho, že konanie o výkon rozhodnutia sp.zn. 4Em/1/2015 je bez právneho významu pre účely tohto konania je aj to, že titulom nového výkonu rozhodnutia bolo uznesenie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 2CoP/30/2014 zo dňa 20.11.2014, ktorým bolo zmenené uznesenie Okresného súdu Svidník sp.zn. 2P/32/2013.

83. Pokiaľ ide o nerealizovaný styk v mesiaci apríl 2014, matka argumentovala, že styk otca s maloletou sa nemohol uskutočniť zo zdravotných dôvodov maloletej, ktoré spočívali v soplení, kašli a bolesti hlavičky. Podľa potvrdenia detskej lekárky si zdravotný stav dieťaťa nevyžadoval antibiotickú liečbu, odporúčané boli antihistaminiká, nosné kvapky, inhalácie a solux 3x denne po dobu 10 minút, doporučená starostlivosť v domácom prostredí, návšteva materskej škôlky, cestovanie, návštevy vzhľadom na možné zhoršenie zdravotného stavu dieťaťa nie sú vhodné a podľa všeobecného lekára pre deti a dorast zdravotný stav dieťaťa si vyžadoval domáce liečenie a starostlivosť matky. Uvedené oznámila žalobcovi SMS a e - mail správami, ktoré zaslala žalobcovi dňa 2.4.2014 s nasledovným obsahom: necestuj na Slovensko, R. je chorá, čiže od 4.4.2014 - 6.4.2014 sa stretnutia nemôžu uskutočniť.

84. Pre posúdenie veci bolo potrebné zistiť, či tu boli také okolností, z ktorých možno spoľahlivo vyvodiť, že škode nemohla žalovaná zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré bolo možné od nej objektívne požadovať. Žalovaná v konaní nepreukázala, aby zdravotný stav dieťaťa vylučoval stretnutie s otcom. Soplenie, kašeľ, užívanie antihistaminík, soluxovanie dieťaťa a pod. nie je stav dieťaťa, ktorý by objektívne bránil tomu, aby dieťa mohlo byť so svojim rodičom, v danom prípade otcom, ktorého rodičovské práva a povinnosti neboli žiadnym spôsobom obmedzené. Otec nie je návšteva, ale je to osoba, ktorá je nositeľom rodičovských práv a povinností a prostredníctvom úpravy styku s dieťaťom realizuje svoju povinnosť dieťa vychovávať. Dieťa je doma a v domácom liečení nielen u matky, ale aj u otca. Inými slovami ak zdravotný stav dieťaťa dovoľoval byť s matkou v domácom prostredí, rovnako dovoľoval byť s otcom v domácom prostredí. U dieťaťa nebola nariadená hospitalizácia a ani karanténa.

85. Prípadná nespôsobilosť otca postarať sa o dieťa nebola v konaní preukázaná.

86. Naviac, posúdenie, či dieťa má byť v starostlivosti matky alebo otca alebo tretej osoby nie je otázkou medicínskou, ale otázkou právnou, preto lekárovi neprislúcha túto otázku riešiť. V konaní nebolo sporné, že otec bol dostatočne informovaný o zdravotnom stave maloletej zo strany detskej lekárky.

87. Keďže neexistoval objektívny dôvod k tomu, aby sa dieťa v mesiaci apríl 2014 nemohlo stretnúť s otcom, ani včasné oznámenie žalobcovi, aby necestoval na stretnutie nezbavilo žalovanú zodpovednosti za škodu. Žalovaná v konaní nepreukázala existenciu takých okolností, z ktorých by bolo možné spoľahlivo vyvodiť, že škode nemohla zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré bolo možné od nej objektívne požadovať. Naviac, z výpisu dochádzky maloletej do Materskej škôlky Obce M. zo dňa 18.5.2016 (čl. 111 spisu), súd zistil, že maloletá C. H. L.ová absentovala v škôlke v mesiaci apríl 2014 - 3, 4 a 7, teda deň pred úpravou styku, v deň, keď si otec mal maloletú prevziať a deň po úprave styku. Už dňa 7.4. bolo dieťa prítomné v škôlke, z čoho súd vyvodzuje, že zdravotný stav dieťaťa počas víkendu, kedy malo byť s otcom nemohol byť natoľko závažný, aby to vylučovalo stretnutie so svojim druhým rodičom - otcom. Inými slovami, súd nespochybňuje, že dieťa mohlo mať zdravotné ťažkosti, soplenie, kašeľ a pod., ale je toho názoru, že tieto okolnosti nevylučovali otca z jeho rodičovských práv a povinností, ktoré mal realizovať prostredníctvom úpravy styku. Obaja rodičia majú rovnaké práva a povinnosti vo vzťahu k maloletej a tieto nemohla obmedziť ani žalovanou predložená lekárska správa. Medzi účastníkmi nebolo taktiež sporné, že otec bol lekárkou poučený o zdravotnom stave dieťaťa, takže disponoval ako zodpovedný rodič počas realizácie styku všetkými potrebnými informáciami. Napokon, matka nasledujúci mesiac, v máji 2014, odovzdala dieťa otcovi na styk napriek chorobe dieťaťa.

88. Stretnutia v mesiacoch jún a júl 2014 sa nezrealizovali podľa tvrdenia matky preto, lebo dieťa odmietalo sa obliekať, učesať a neustále pri týchto činnostiach plakalo a opakovalo, že s otcom nechce ísť. Nebolo sporné medzi stranami, že v uvedených termínoch
žalobca maloletú ani nevidel.

89. V prvom rade je potrebné uviesť, že žalovaná túto tvrdenú skutočnosť v konaní žiadnym spôsobom nepreukázala a zostala len v rovine skutkových tvrdení. Nebolo sporné medzi stranami, že dieťa absolvovalo stretnutie s otcom dňa 2.5.2014. Žalovaná ďalej tvrdila, že od uvedeného stretnutia sa dieťa odmieta stretnúť s otcom a nechce počuť slovo Habura.

90. Zo znaleckého posudku znalkyne J.. G. P. vypracovaného pre účely konania vedeného na Okresnom súde Svidník pod. sp. zn. 2P/32/2013 súd zistil, že znalkyňa vykonala vlastné vyšetrenie maloletej dňa 23.5.2014, teda potom, čo v uvedenom mesiaci absolvovalo stretnutie s otcom. Znalkyňa uviedla, že

„keď zbadala otca, rozbehla sa k nemu, sadla si mu na kolená, začala s ním komunikovať, povedala, že už nie je chorá a chce ísť s otcom na prechádzku“. „Spontánne sa správa k matke aj k otcovi, v obslužných činnostiach preferuje matku, ale bez problémov ide na prechádzku s otcom, nespráva sa k nemu odmietavo“. Podľa záverov znaleckého posudku obaja rodičia majú pozitívny citový vzťah k maloletej dcére, maloletá sa prejavuje citovo pozitívne k obom rodičom, citovo preferuje a je citovo viac naviazaná na matku, ktorá jej poskytuje celodennú starostlivosť (odpoveď č. 1). V záujme maloletej je, aby mohla byť v čo najčastejšom kontakte s otcom (odpoveď č. 2). Odporkyňa je citovo negatívne naladená voči otcovi maloletej, pripisuje mu vinu za rozpad manželstva, a nezrelým, nedospelým rieši jeho styk s maloletou. Jej správanie je v rozpore so záujmom dieťaťa (odpoveď k uzneseniu OS Svidník zo dňa 16.4.2014 č. 1). Maloleté dieťa svojho otca pozná, neodmieta ho ... (odpoveď k uzneseniu OS Svidník zo dňa 16.4.2014 č. 7).

91. Zistenia znalkyne, ktorá vyšetrila oboch rodičov a dieťa (t. j. nepracovala len s informáciami od jedného rodiča) sú v rozpore s tvrdeniami žalovanej, že dieťa v mesiacoch jún a júl 2014 sa odmietalo stretnúť s otcom. Ak dieťa neodmietalo otca v mesiaci máj 2014, niet objektívneho dôvodu, aby ho odmietalo v nasledujúcich mesiacoch jún a júl 2014, pričom medzitým bolo len v kontakte s matkou bez otca. Tvrdenia matky ostali len v rovine nepreukázaných skutkových tvrdení.

92. Znalkyňa v odpovedi na otázku č. 2 k uzneseniu Okresného súdu Svidník zo dňa 16.4.2014 uviedla, že „kým sa neupravia pomery medzi rodičmi je pravdepodobnosť, že matka naďalej bude prejavovať nezáujem o styky otca s dieťaťom, bude účelovo využívať lekárske vyšetrenia, psychologické vyšetrenia, nebude komunikovať s otcom“.

93. Samotná znalkyňa vo svojom vyjadrení k námietkam žalovanej k posudku čl. 101 spisu hodnotí vyjadrenia žalovanej ako skreslené a poukazuje na bezproblémové stretnutie maloletej s otcom počas znaleckého vyšetrenia.

94. Súd neuveril obrane žalovanej, že dieťa odmietalo stretnutie otca v mesiaci jún a júl 2014. Tvrdené skutočnosti žalovaná nepreukázala a naopak zo znaleckého dokazovania vykonaného v tom istom období súd zistil bezproblémový kontakt maloletej s otcom. Tvrdenia žalovanej považoval súd za účelové, v snahe vyhnúť sa občianskoprávnej zodpovednosti.

95. Psychologické správy predkladané matkou, ako napríklad stanovisko J.. Dezidera Koľaja z 3.6.2014, J.. H. Sadivovej zo dňa 24.7.2014 a H.. Terézie Rosenbergerovej zo dňa 14.8.2014 považoval súd za neobjektívne, pretože sa ich nikdy nezúčastnil otec maloletej a psychológovia pracovali len s informáciami získanými od matky. Správy, ktoré vychádzajú z jednostranných informácií nie sú spôsobilé objektívne hodnotiť skutočný vzťah medzi maloletou a otcom. Predkladané správy nepovažoval súd za spôsobilý dôkaz na preukázanie skutočnosti tvrdených matkou. Naviac, s predmetnými správami sa vyporiadal súd v základnom konaní tak, že v najlepšom záujme maloletého dieťaťa bolo upraviť styk otca s maloletou.

96. Naviac, z podania Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava na čl. 112 spisu súd zistil, že psychológ J.. Dezider Koľaj vychádzal z psychodiagnostiky dieťaťa a z informácií získaných výlučne z rozhovoru s matkou dieťaťa. Vzhľadom na to, že kontrolné psychologické vyšetrenia dieťaťa boli podmieňované informáciami len zo strany matky, Ústredie PSVaR má za to, že hodnotenie žalobcu vo vzťahu k dieťaťu psychológom J.. Koľajom nemôže byť objektívne, keďže sa žiadneho stretnutia v súvislosti so psychodiagnostikou dieťaťa nezúčastnil, resp. účasť odmietol. Referát poradensko-psychologických služieb Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny na základe zistených skutočností iniciovanými žalobcom vykonal metodickú konzultáciu s J.. Koľajom s cieľom jeho usmernenia pri vykonávaní poradensko-psychologickej činnosti.

97. Výška škody.

98. Žalobca realizoval cesty za účelom stretnutia s maloletou v dňoch: 04.04.2014 - 06.04.2014, t.j. žalobca cestoval na Slovensko do obce M. už dňa 03.04.2014 a naspäť do mesta L. cestoval dňa 06.04.2014; 06.06.2014 - 08.06.2014, t.j. žalobca cestoval na Slovensko do obce M. už dňa 05.06.2014 a naspäť do mesta L. cestoval dňa 08.06.2014; 04.07.2014 - 06.07.2017, t.j. žalobca cestoval na Slovensko do obce M. už dňa 03.07.2014 a naspäť do mesta L. cestoval dňa 06.07.2014.

99. Žalobca predložil potvrdenie správy centrálneho registra o bydlisku C. L.a, vydané v meste L., Rakúsko - úradný preklad do slovenského jazyka, potvrdenie zamestnávateľa - spoločnosti Hagn Leone Leuchten o tom, že C. L. je ich zamestnancom od 13.6.2012 ku dňu vydania potvrdenia - úradný preklad do slovenského jazyka a osvedčenie o evidencii vozidla - úradný preklad do slovenského jazyka.

100. Podľa potvrdenia správy centrálneho registra o bydlisku žalobcu je žalobca v K. prihlásený na trvalý pobyt od 19.3.2014 na adrese Auf der Matte 28 Top 2, 6900 L..

101. Zároveň predložil súdu aj nájomnú zmluvu, predmetom ktorej je nájom bytu na ulici Auf der Matte 28, L., Rakúsko, kde ako nájomca je uvedený žalobca a prenajímateľ Dr. Helena Schweppe - Nickl. Z uvedeného listinného dôkazu vyplýva, že žalobca má na adrese Auf det Matte 28, L., Rakúsko prenajatý byt od 1.4.2014.

102. Podľa potvrdenia zamestnávateľa - spoločnosti Hagn Leone Leuchten je žalobca zamestnaný v pracovnom pomere od 13.6.2012 a jeho pracovný pomer nebol vypovedaný.

103. Žalobca predložil výplatné pásky za obdobie apríl 2014, jún 2014 a júl 2014, podľa ktorých čerpal dovolenku v mesiaci apríl 2014 v dňoch 3.4. - 4.4.2014, v mesiaci jún 2014 v dňoch 5.6. - 6.6.2014 a v mesiaci júl 2014 dňa 4.7.2014, kedy v uvedené dni čerpal dovolenku za účelom cesty na Slovensko a realizácie stretnutí s maloletou.

104. Uvedenými listinnými dôkazmi žalobca preukázal, že cestoval z miesta svojho trvalého pobytu v meste L. v K..

105. Žalobca cestoval vlastným motorovým vozidlom, o ktorom predložil osvedčenie o evidencii vozidla, podľa ktorého je držiteľom motorového vozidla OPEL Vectra Station Wagon, druh pohonu diesel, ktorého spotreba je 7l/100 km.

106. Žalovaná v konaní netvrdila a teda ani nepreukázala, že žalobca cestoval iným dopravným prostriedkom alebo z iného miesta.

107. Použitie vlastného motorového vozidla považoval súd za rozumné vzhľadom na vzdialenosť medzi L. v K. a obcou M., komplikovanosť spojenia autobusom alebo vlakom s prestupovaniami, časovú náročnosť cca 20 hodín, ďalšie čerpanie dovolenky žalobcom a pod. Tieto skutočnosti žalobca v konaní preukázal listinnými dôkazmi, naviac komplikovanosť spojení z K. až do obce M. je všeobecne známou skutočnosťou. Aj s ohľadom na dôvod cesty žalobcu, a to stretnutie s maloletou počas troch dní, prepravu medzi Chotčou a Haburou a plnohodnotné strávenie času s maloletou, považoval súd za vhodnú žalobcom zvolenú prepravu.

108. Vzdialenosť medzi L. v K. a obcou M. 1156 km je všeobecne známou skutočnosťou podľa § 186 ods. 1 CSP, preto ju nie je potrebné dokazovať.

109. Žalobca uplatnil cestovné výdavky podľa zákona o cestovných náhradách, čo je v súlade so zaužívanou súdnou praxou, kedy sa tento právny predpis používa pri výpočte cestovných výdavkoch pri použití motorového vozidla v rôznych súvislostiach.

110. Žalobca nepredložil doklady o kúpe pohonnej látky a postupoval podľa priemernej ceny, ktoré platili v čase cesty zistené Štatistickým úradom Slovenskej republiky zistené zo stránky sme.sk.

111. Žalovaná namietala ceny pohonných hmôt, ktoré nezodpovedajú oficiálnym priemerným cenám vedené Štatistickým úradom Slovenskej republiky. Priemerná cena za jeden liter motorovej nafty v 14. týždni (31.3.2014 - 6.4.2014) bola nie 1,XX8 Eur ale správne len 1,XX6 Eur. V 23. týždni (2.6.2014 - 8.6.2014) je priemerná cena za jeden liter motorovej nafty na stránke Štatistického úradu uvedená vo výške 1,350 Eur, pričom žalobca nesprávne uviedol 1,359 Eur. V 27. týždni (30.6.2014 - 6.7.2014) Štatistický úrad uviedol cenu 1,365 Eur a žalobca nesprávne uviedol 1,371 Eur.

112. Námietku žalovanej k výške ceny pohonným hmôt nepovažoval za takú, ktorá by spochybňovala dôvodnosť uplatneného nároku žalobcom, čo do výšky. Žalovaná poukázala na rozdiely v cenách pohonných hmôt v tisícinách eurocentoch, resp. v mesiaci júl 2014 v stotine eurocentu, čo považoval súd za bagateľné.

113. Výpočet výšky náhrady škody podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z.:

Apríl 2014

- základná náhrada za použitie motorového vozidla 1156 km x 0,183 = 211,548 eura
- priemerná spotreba nafty podľa technického preukazu je 7l/100 km, čo pri cene nafty 1,XX8 eura predstavuje 1156 x 7 x 1,XX8 : 100 = 108,27 eura

spolu cestovné náhrady za jednu cestu 211,548 + 108,27 = 319,82 eura
spolu cestovné náhrady za dve cesty 319,82 x 2 = 639,64 eura

Jún 2014

- základná náhrada za použitie motorového vozidla 1156 km x 0,183 = 211,548 eura
- priemerná spotreba nafty podľa technického preukazu je 7l/100 km, čo pri cene nafty 1,359 eura predstavuje 1156 x 7 x 1,359 : 100 = 109,97 eura

spolu cestovné náhrady za jednu cestu 211,548 + 109,97 = 321,52 eura
spolu cestovné náhrady za dve cesty 321,52 x 2 = 643,04 eura

Júl 2014

- základná náhrada za použitie motorového vozidla 1156 km x 0,183 = 211,548 eura
- priemerná spotreba nafty podľa technického preukazu je 7l/100 km, čo pri cene nafty 1,371 eura predstavuje 1156 x 7 x 1,371 : 100 = 110,94 eura

spolu cestovné náhrady za jednu cestu 211,548 + 110,94 = 322,488 eura
spolu cestovné náhrady za dve cesty 322,488 x 2 = 644,98 eura

Spolu cestovné náhrady 639,64 + 643,04 + 644,98 = 1 927,66 eura.

114. Príčinná súvislosť.

115. Príčinná súvislosť znamená, že medzi protiprávnym úkonom a vzniknutou škodou musí byť vzťah príčiny a následku a tento musí byť bezpečne preukázaný. Vzťah medzi protiprávnym úkonom a vznikom škody musí byť bezprostredný a nie sprostredkovaný. Z vykonaného dokazovania súd nepochybne zistil, že medzi protiprávnym úkonom žalovanej a vzniknutou škodou žalobcovi je vzťah bezprostrednej príčinnej súvislosti. Všetky vecné, logické, časové a miestne súvislosti, ktoré vyšli najavo počas konania preukazujú, že otec cestoval do bydliska maloletej z miesta svojho pobytu v K. za účelom realizácie styku s maloletou v zmysle vykonateľného rozhodnutia súdu. Skutočnosť, že žalobca trvalo žije a pracuje v K. bolo v tomto konaní preukázané listinnými dôkazmi a naviac pre žalovanú ide o notoricky známu skutočnosť vyplývajúcu zo súvisiacich konaní, ktorých účastníkmi sú obe strany. Bez právneho významu pre účely tohto konania je skutočnosť, že žalobca má aj na R. vedený trvalý pobyt. Trvalý pobyt má evidenčný (administratívny) charakter a nevypovedá o tom, kde sa fyzická osoba aj skutočne zdržiava. Žalovaná v konaní nepreukázala, že žalobca sa trvalo zdržiava na R. na adrese Habura č.XX. Žalovaná v snahe zbaviť sa zodpovednosti za spôsobenú škodu argumentovala tým, že žalobca navštívil aj svojich rodičov a uskutočnil výsluchy na polícii. Tieto skutočnosti považoval súd za irelevantné pre účely tohto konania a naviac žalovaná o nich nepredložila žiaden dôkaz, takže zostali len v rovine skutkových tvrdení.

116. Žalovaná navrhla zabezpečiť dôkaz od OO PZ v R.e, a to vyšetrovacie spisy ohľadne podaných trestných oznámení žalobcom v mesiaci apríl a jún 2014 na posúdenie protiprávnosti konania žalovanej, ktorému súd nevyhovel pre jeho nadbytočnosť pre toto konanie.

117. Predmetom konania bola občianskoprávna zodpovednosť žalovanej za spôsobenú škodu, kde sa prezumuje zavinenie v podobe nevedomej nedbanlivosti a pre naplnenie tejto zodpovednosti nie je nevyhnutné spáchať trestný čin. Ani prípadné odmietnutie trestného oznámenia nevylučuje občianskoprávnu zodpovednosť žalovanej.

118. Za nadbytočný považoval súd aj návrh žalovanej na dopyt na Centrálny register obyvateľstva SR o pobyte žalobcu v rozhodnom období. Registrovaný pobyt žalobcu v SR a súčasne aj v K. je nepochybný z predložených listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou spisu. Už len zo záhlavia samotných rozhodnutí súdov (doručované žalovanej ako matke) vo veci maloletej je zrejmé, že otec má trvalý pobyt v P. č.XX a na uvádzanej adrese v K.. Pre žalovanú, vzhľadom na celý rad úradných konaní vedených za účasti oboch, nemôže byť skutočnosť, že žalobca pracuje a trvalo sa zdržiava v K. spornou otázkou, ktorú treba dokazovať. Uvedený návrh považoval súd za nadbytočný a teda nehospodárny, preto mu nevyhovel.

119. Vzhľadom na všetky uvedené dôvody súd považoval žalobu za dôvodnú, pričom žalobca v konaní preukázal všetky predpoklady zodpovednosti žalovanej za vzniknutú škodu a tieto v konaní precíznym spôsobom preukázal listinnými dôkazmi.

120. O trovách strán, súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobca mal v konaní plný úspech, preto má nárok na náhradu trov konania proti žalovanej v rozsahu 100 %, o ktorých výške bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Odvolanie sa podáva lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolacie dôvody a dôkazy na
ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).